

Załącznik 2 do Uchwały otrzymuje brzmienie:

„TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: filologia angielska

Poziom studiów: studia drugiego stopnia

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 4 semestry

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 120 punktów ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: magister

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

I.1. Technologie informacyjne w naukach humanistycznych

Cel kształcenia: umiejętność obsługi edytora MC Word w stopniu umożliwiającym samodzielną edycję dłuższych dokumentów; umiejętność tworzenia prezentacji multimedialnych; znajomość korzystania z bibliotek i repozytoriów cyfrowych; umiejętność przeprowadzania zaawansowanej kwerendy przy wykorzystaniu narzędzi cyfrowych; zaznajomienie ze specjalistycznymi humanistycznymi bazami danych; umiejętność oceniania rzetelności źródeł internetowych.

Treści merytoryczne: obsługa edytora MC Word (indeksy, spisy); tworzenie prezentacji multimedialnej w programie PowerPoint i Prezi; biblioteki i repozytoria cyfrowe – zasoby, zasady korzystania, możliwości edycji; specjalistyczne bazy danych dedykowane dla nauk humanistycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): techniki pozyskiwania wiedzy w różnych kanałach informacji; zasady edycji tekstów.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, selekcjonować i integrować informacje pozyskane ze źródeł elektronicznych; wykorzystywać bazy danych do własnej pracy badawczej i zawodowej; edytować tekst ze stosowną dbałością o prawa autorskie; przygotować prezentację multimedialną wykorzystując znane aplikacje.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia wiedzy w zakresie technologii informacyjnych w pracy zawodowej; samodzielnego pogłębiania znajomości technologii informacyjnych przydatnych w pracy naukowej i badawczej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

I.2. Elementy przedsiębiorczości

Cel kształcenia: pogłębienie wiedzy obejmującej zasady organizacji i prowadzenia własnej działalności gospodarczej oraz innych form zatrudnienia funkcjonujących na rynku pracy, w tym zasad ekonomicznych, prawnych i etycznych, w szczególności związanych z pracą tłumacza przysięgłego i nieprzysięgłego.

Treści merytoryczne: przegląd najnowszych zasad organizacji i prowadzenia własnej działalności gospodarczej oraz innych formy zatrudnienia funkcjonujących na rynku pracy (w tym dotyczących zawierania umów o pracę, umów zlecenia i o dzieło, jak również samozatrudnienia); kultura przedsiębiorstwa i jej wpływ na funkcjonowanie pracowników w środowisku pracy; możliwości pozyskiwania finansowania z funduszy krajowych i europejskich; wybrane dylematy etyczne w warunkach gospodarki wolnorynkowej, ochrona własności przemysłowej i prawo autorskie (w tym dozwolony użytek i różnice

międzynarodowe w prawie autorskim); nowe trendy w gospodarce i ich związki z posługiwaniem się językiem angielskim w działalności zawodowej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady tworzenia, rozwoju i funkcjonowania różnych form przedsiębiorczości oraz ekonomiczne uwarunkowania działalności zawodowej, w szczególności związanej z pracą tłumacza.

Umiejętności (potrafi): planować i realizować własny rozwój zawodowy w odniesieniu do preferowanej formy zatrudnienia.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podjęcia pracy zawodowej, w tym samozatrudnienia, z wykorzystaniem języka angielskiego, szczególnie jako tłumacz.

Forma prowadzenie zajęć: wykład.

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

II.1.a.Praktyczna nauka języka angielskiego – Umiejętności zintegrowane I

Cel kształcenia: doskonalenie technik czytania i słuchania ze zrozumieniem, pracując na materiałach edukacyjnych na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; budowanie i poszerzanie słownictwa tematycznego; osiągnięcie przez studenta poziomu C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego podczas wypowiedzi ustnych w kontekście mowy potocznej i wypowiedzi akademickich, z wykorzystaniem zróżnicowanego słownictwa i struktur gramatycznych adekwatnych do tego poziomu.

Treści merytoryczne: doskonalenie i analizowanie strategii służących zrozumieniu i interpretacji tekstów czytanych i słuchanych oraz przygotowywaniu na ich bazie prac pisemnych (streszczenie, notatka wyrażająca opinię, raport) i wypowiedzi ustnych; doskonalenie strategii komunikacji indywidualnej, w parze oraz w grupie; tematyka ćwiczeń obejmuje różne aspekty i problemy współczesnej cywilizacji, życia społecznego, osobistego i zawodowego takie jak: edukacja a kreatywność, edukacja zawodowa, wykształcenie wyższe, strategie uczenia się, talent a doświadczenie, komunikacja pozawerbalna w różnych kontekstach, komunikacja werbalna, sfera zmysłów: rola dźwięku, marketing multisensoryczny.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie słuchania, czytania, wypowiedzi ustnych i pisemnych oraz elementów leksykalnych z pól semantycznych związanych różnymi aspektami i problemami współczesnej cywilizacji, życia społecznego, osobistego i zawodowego, z uwzględnieniem technik czytania i słuchania, aspektów gramatycznych, leksykalnych, fonetycznych oraz stylistycznych w kontekście.

Umiejętności (potrafi): stosować strategie analizy i interpretacji tekstów pisanych na poziomie trudności C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; zrozumieć, zanalizować i zinterpretować teksty ze słuchu na poziomie trudności C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego zróżnicowane pod względem formy (prezentacja, wykład, wywiad), odmiany języka angielskiego oraz rejestru; rozpoznawać i stosować słownictwo z różnych pól semantycznych na poziomie trudności C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; ustnie i pisemnie streszczać informacje z różnych źródeł; komunikować się za pomocą struktur gramatycznych i słownictwa tematycznego na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, formułując wnioski, wątpliwości i opinie krytyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swoich umiejętności językowych i komunikacyjnych w zakresie rozumienia wypowiedzi ustnych i pisemnych

w języku angielskim; monitorowania zmian zachodzących w języku angielskim, w mowie i w piśmie, i uwzględniania ich w pracy zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.1.b. Praktyczna nauka języka angielskiego – Umiejętności zintegrowane II

Cel kształcenia: doskonalenie technik czytania i słuchania ze zrozumieniem, pracując na materiałach edukacyjnych na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; budowanie i poszerzanie słownictwa tematycznego; osiągnięcie przez studenta poziomu C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego podczas wypowiedzi ustnych w kontekście mowy potocznej i wypowiedzi akademickich, z wykorzystaniem zróżnicowanego słownictwa i struktur gramatycznych adekwatnych do tego poziomu.

Treści merytoryczne: doskonalenie strategii służących zrozumieniu i interpretacji tekstów czytanych i słuchanych oraz przygotowywaniu na ich bazie prac pisemnych (opis i analiza danych graficznych, profil zawodowy, poradnik online, recenzja) i wypowiedzi ustnych; doskonalenie strategii komunikacji indywidualnej, w parze oraz w grupie; tematyka ćwiczeń obejmuje różne aspekty i problemy współczesnej cywilizacji, życia społecznego, osobistego i zawodowego takie jak: podróżowanie i turystyka, strefa komfortu, przyjazna przestrzeń, biznes a życie codzienne, ekonomia: zasoby i perspektywy na przyszłość, przedmioty – ich funkcje, znaczenie i wzornictwo.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie słuchania, czytania, wypowiedzi ustnych i pisemnych oraz elementów leksykalnych z pól semantycznych związanych z różnymi aspektami i problemami współczesnej cywilizacji, życia społecznego, osobistego i zawodowego, z uwzględnieniem technik czytania i słuchania, aspektów gramatycznych, leksykalnych, fonetycznych oraz stylistycznych w kontekście.

Umiejętności (potrafi): stosować strategie analizy i interpretacji tekstów pisanych na poziomie trudności C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; zrozumieć, zanalizować i zinterpretować teksty ze słuchu na poziomie trudności C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego zróżnicowane pod względem formy (konwersacje, podcasty, fragmenty filmów), odmiany języka angielskiego oraz rejestru; rozpoznawać i stosować słownictwo z różnych pól semantycznych na poziomie trudności C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; ustnie i pisemnie streszczać informacje z różnych źródeł; komunikować się za pomocą struktur gramatycznych i słownictwa tematycznego na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego formułując wnioski, wątpliwości i opinie krytyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swoich umiejętności językowych i komunikacyjnych w zakresie rozumienia wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku angielskim; monitorowania zmian zachodzących w języku angielskim, w mowie i w piśmie, i uwzględniania ich w pracy zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.1.c. Praktyczna nauka języka angielskiego – Umiejętności zintegrowane III

Cel kształcenia: doskonalenie technik czytania i słuchania ze zrozumieniem, pracując na materiałach edukacyjnych poziomie C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; budowanie i poszerzanie słownictwa tematycznego; osiągnięcie przez studenta poziomu C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego podczas wypowiedzi ustnych w kontekście mowy potocznej i wypowiedzi akademickich, z wykorzystaniem zróżnicowanego słownictwa i struktur gramatycznych adekwatnych do tego poziomu.

Treści merytoryczne: doskonalenie strategii służących zrozumieniu i interpretacji tekstów czytanych i słuchanych i wypowiedzi ustnych; doskonalenie strategii komunikacji indywidualnej i dyskusji w parze i w grupie; tematyka ćwiczeń obejmuje różne aspekty i problemy współczesnej cywilizacji, w szczególności: historia i kultura czytelnictwa, opowieści; dokonywanie wyborów i podejmowanie decyzji; różne punkty widzenia; żywność: kultura, mody, nawyki; przemysł spożywczy; żywność w krajach rozwiniętych; Internet i media; nawyki w sieci; tożsamość w sieci; mózg a Internet; etyczne aspekty korzystania z Internetu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski na poziomie C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie słuchania, czytania, wypowiedzi ustnych i pisemnych oraz elementów leksykalnych z pól semantycznych związanych różnymi aspektami i problemami współczesnej cywilizacji, życia społecznego, osobistego i zawodowego, z uwzględnieniem technik czytania i słuchania, aspektów gramatycznych, leksykalnych, fonetycznych oraz stylistycznych w kontekście.

Umiejętności (potrafi): wykonywać zadania dotyczące rozumienia tekstów na poziomie trudności C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego ze słuchu, posługując się strategiami analizy i interpretacji tego typu tekstów; wykonywać zadania dotyczące rozumienia tekstów pisemnych na poziomie trudności C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, posługując się strategiami analizy i interpretacji tego typu tekstów; rozpoznawać i stosować słownictwo z różnych pól semantycznych na poziomie trudności C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; komunikować się w języku angielskim na poziomie C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego z wykorzystaniem ćwiczonego słownictwa tematycznego, tworząc wypowiedzi na tematy poruszane na zajęciach indywidualnie i w dyskusji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie rozumienia wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku angielskim; monitorowania zmian zachodzących w języku angielskim, w mowie i w piśmie, i uwzględniania ich w pracy zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.1.d. Praktyczna nauka języka angielskiego – Umiejętności zintegrowane IV

Cel kształcenia: doskonalenie technik czytania i słuchania ze zrozumieniem, pracując na materiałach edukacyjnych poziomie C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; budowanie i poszerzanie słownictwa tematycznego; osiągnięcie przez studenta poziomu C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego podczas wypowiedzi ustnych w kontekście mowy potocznej i wypowiedzi akademickich, z wykorzystaniem zróżnicowanego słownictwa i struktur gramatycznych adekwatnych do tego poziomu.

Treści merytoryczne: doskonalenie strategii służących zrozumieniu i interpretacji tekstów czytanych i słuchanych i wypowiedzi ustnych; doskonalenie strategii komunikacji indywidualnej i dyskusji w parze i w grupie; tematyka ćwiczeń obejmuje różne aspekty i problemy współczesnej cywilizacji, w szczególności: sukces i porażka; kryteria sukcesu; sukces edukacyjny; uczenie się przez całe życie; pokolenia Z/X; pokolenie Z a sukces zawodowy; zawody przyszłości; uczenie się i pamięć – najnowsze badania i trendy; wrodzone zdolności i inteligencja a osiągnięcia; kreatywność i innowacyjność; wynalazki przyszłości; produkty – mody i trendy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski na poziomie C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie słuchania, czytania, wypowiedzi ustnych i pisemnych oraz elementów leksykalnych z pól semantycznych związanych różnymi aspektami i problemami współczesnej cywilizacji, życia społecznego, osobistego i zawodowego, z uwzględnieniem technik czytania i słuchania, aspektów gramatycznych, leksykalnych, fonetycznych oraz stylistycznych w kontekście.

Umiejętności (potrafi): wykonywać zadania dotyczące rozumienia tekstów na poziomie trudności C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego ze słuchu, posługując się strategiami analizy i interpretacji tego typu tekstów; wykonywać zadania dotyczące rozumienia tekstów pisemnych na poziomie trudności C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, posługując się strategiami analizy i interpretacji tego typu tekstów; rozpoznawać i stosować słownictwo z różnych pól semantycznych na poziomie trudności C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; komunikować się w języku angielskim na poziomie C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego z wykorzystaniem ćwiczonego słownictwa tematycznego, tworząc wypowiedzi na tematy poruszane na zajęciach indywidualnie i w dyskusji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie rozumienia wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku angielskim; monitorowania zmian zachodzących w języku angielskim, w mowie i w piśmie, i uwzględniania ich w pracy zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.2. Praktyczna nauka języka angielskiego – Retoryka

Cel kształcenia: doskonalenie sprawności komunikacyjnych z zakresu technik poprawnego tworzenia i wygłaszania tekstów ustnych na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; doskonalenie umiejętności wykorzystywania środków wizualnych i technologicznych do prezentacji ustnych.

Treści merytoryczne: zapoznanie z zaawansowanymi technikami sztuki tworzenia wypowiedzi ustnych; zapoznanie ze sposobami kompozycji wypowiedzi i sposobu argumentacji; doskonalenie umiejętności tworzenia własnych wypowiedzi ustnych, skutecznych z punktu widzenia słuchacza i jego możliwości percepcyjnych; tematyka ćwiczeń obejmuje analizę przykładów wypowiedzi ustnych (polityków, naukowców, dziennikarzy) dotyczących bieżącej tematyki polityczno-społecznej (dylematy współczesnej nauki i technologii, współczesny rynek pracy, wybrane aspekty życia w społeczeństwie).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): strategie komunikacji i perswazji, szczególnie w odniesieniu do prezentacji i wystąpień publicznych; język angielski na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie struktur gramatycznych, elementów leksykalnych i retorycznych służących efektywnej komunikacji ustnej.

Umiejętności (potrafi): przygotować i prezentować wystąpienia ustne z zastosowaniem różnych technik i narzędzi; posługiwać się językiem angielskim na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego, aby zbudować efektywny przekaz w wypowiedzi ustnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swoich umiejętności językowych i komunikacyjnych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.3. a. Praktyczna nauka języka angielskiego – Konwersacje I

Cel kształcenia: utrwalanie i doskonalenie umiejętności komunikacyjnych w języku angielskim na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; utrwalanie i doskonalenie umiejętności formułowania dłuższych i dobrze

zorganizowanych wypowiedzi ustnych na tematy związane z życiem i rozwojem człowieka; poszerzanie zasobu słownictwa; rozwijanie umiejętności oceniania wypowiedzi ustnych własnych i innych osób.

Treści merytoryczne: budowanie wypowiedzi ustnych, dyskusje w parach i grupie, ocenianie poprawności wypowiedzi własnych i innych osób; tematyka zajęć dotyczy zjawisk związanych z szeroko rozumianym rozwojem społecznym, emocjonalnym oraz intelektualnym człowieka, wybranych zagadnień życia we współczesnym świecie i bieżących tematów z mediów: ostracyzm; pomaganie innym/altruizm; relacje i związki między ludźmi; kłamstwo; syndrom impostora; humor i jego rola; eksperyment Milgrama i jego znaczenie; syndrom wypalenia; agresja; szczęście.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie wypowiedzi ustnych oraz elementów leksykalnych związanych z szeroko rozumianym rozwojem społecznym, emocjonalnym i intelektualnym człowieka oraz wybranymi zagadnieniami życia we współczesnym świecie.

Umiejętności (potrafi): zbudować, korzystając z różnych źródeł, wyczerpujące, bogate w struktury gramatyczne i słownictwo wystąpienia ustne w języku angielskim na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; pracować w parze i zespole, wykazując wrażliwość na sądy innych i przyjmując w nim różne role, w tym rolę lidera; w zróżnicowanym środowisku komunikacyjnym, merytorycznie argumentować na podstawie zdobytej wiedzy, formułując wnioski i ustne podsumowania w języku angielskim na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny własnych kompetencji językowych oraz kompetencji językowych innych osób w zakresie wypowiedzi ustnych i doskonalenia umiejętności w tym zakresie;

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.3.b. Praktyczna nauka języka angielskiego – Konwersacje II

Cel kształcenia: utrwalanie i doskonalenie umiejętności komunikacyjnych w języku angielskim na poziomie C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; utrwalanie i doskonalenie umiejętności formułowania dłuższych i dobrze zorganizowanych wypowiedzi ustnych na tematy związane z życiem i rozwojem człowieka; poszerzanie zasobu słownictwa; rozwijanie umiejętności prowadzenia debaty; rozwijanie umiejętności oceniania wypowiedzi ustnych własnych i innych osób.

Treści merytoryczne: budowanie wypowiedzi ustnych, dyskusje w parach i grupie, prowadzenie debaty, ocenianie poprawności wypowiedzi własnych i innych osób; tematyka zajęć dotyczy zjawisk związanych z szeroko rozumianym rozwojem społecznym, emocjonalnym i intelektualnym człowieka, wybranych zagadnień życia we współczesnym świecie i bieżących tematów z mediów: stres i odporność na przeciwności losu; depresja; społeczne znaczenie plotkowania; uzależnienia; starość; choroby psychiczne; nasza percepcja rzeczywistości; zmysły; synestezja; neurony lustrzane; pozycja kobiety we współczesnym świecie; feminizm.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski na poziomie C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie wypowiedzi ustnych oraz elementów leksykalnych związanych z szeroko rozumianym rozwojem społecznym, emocjonalnym i intelektualnym człowieka oraz wybranymi zagadnieniami życia we współczesnym świecie.

Umiejętności (potrafi): zbudować, korzystając z różnych źródeł, wyczerpujące, bogate w struktury gramatyczne i słownictwo wystąpienia ustne w języku angielskim na poziomie C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; pracować w parze i zespole, wykazując wrażliwość na sądy innych i przyjmując w nim różne role, w tym rolę lidera; w zróżnicowanym środowisku komunikacyjnym, merytorycznie argumentować na

podstawie zdobytej wiedzy, formułując wnioski i ustne podsumowania w języku angielskim na poziomie C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; prowadzić debatę w języku angielskim, zachęcać innych do wyrażania opinii, pomysłów i wątpliwości.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny własnych kompetencji językowych i kompetencji językowych innych osób w zakresie wypowiedzi ustnych i doskonalenia umiejętności w tym zakresie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.3.c. Praktyczna nauka języka angielskiego – Konwersacje III

Cel kształcenia: utrwalanie i doskonalenie umiejętności komunikacyjnych w języku angielskim na poziomie C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; utrwalanie i doskonalenie umiejętności formułowania dłuższych i dobrze zorganizowanych wypowiedzi ustnych na tematy związane z życiem i rozwojem człowieka; poszerzanie zasobu słownictwa; doskonalenie umiejętności prowadzenia debaty; doskonalenie umiejętności oceniania wypowiedzi ustnych.

Treści merytoryczne: budowanie wypowiedzi ustnych, dyskusje w parach i grupie, prowadzenie debaty, ocenianie poprawności wypowiedzi własnych i innych osób; tematyka zajęć dotyczy zjawisk związanych z szeroko rozumianym rozwojem społecznym, emocjonalnym i intelektualnym człowieka, wybranych zagadnień życia we współczesnym świecie i bieżących tematów z mediów: różnice między kobietami i mężczyznami; samodoskonalenie; emigracja i uchodźcy; terroryzm; pamięć; LGBT; prawda w dobie fake news; nacjonalizm i patriotyzm; ekologia, globalne ocieplenie; Unia Europejska.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język angielski na poziomie C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie wypowiedzi ustnych oraz elementów leksykalnych związanych z szeroko rozumianym rozwojem społecznym, emocjonalnym i intelektualnym człowieka oraz wybranymi zagadnieniami życia we współczesnym świecie.

Umiejętności (potrafi): zbudować, korzystając z różnych źródeł, wyczerpujące, bogate w struktury gramatyczne i słownictwo wystąpienia ustne w języku angielskim na poziomie C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; pracować w parze i zespole, wykazując wrażliwość na sady innych i przyjmując w nim różne role, w tym rolę lidera; w zróżnicowanym środowisku komunikacyjnym, merytorycznie argumentować na podstawie zdobytej wiedzy, formułując wnioski i ustne podsumowania w języku angielskim na poziomie C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; prowadzić debatę w języku angielskim, zachęcać innych do wyrażania opinii, pomysłów i wątpliwości.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny własnych kompetencji językowych i kompetencji językowych innych osób w zakresie wypowiedzi ustnych i doskonalenia umiejętności w tym zakresie.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.4.a. Praktyczna nauka języka angielskiego – Gramatyka tekstu I

Cel kształcenia: uświadomienie złożoności struktur gramatycznych języka angielskiego oraz różnic między strukturami gramatycznymi języka angielskiego i języka polskiego i problemów z nich wynikających; rozwinięcie umiejętności posługiwania się strukturami gramatycznymi języka angielskiego na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; wykształcenie umiejętności identyfikowania typowych błędów gramatycznych popełnianych przez Polaków uczących się języka angielskiego; uświadomienie potrzeby nieustannego rozwoju językowego w zakresie struktur gramatycznych języka angielskiego; wykształcenie umiejętności stosowania odpowiednich struktur gramatycznych w kontekście, w zależności od rejestru i typu tekstu.

Treści merytoryczne: omawianie, analiza i ćwiczenie struktur gramatycznych języka angielskiego na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; przygotowywanie własnych ćwiczeń gramatycznych; identyfikacja i analiza typowych błędów popełnianych przez Polaków uczących się języka: rzeczowniki: liczba mnoga i pojedyncza, policzalność i niepoliczalność, rodzaj, formy dopełniacza; przymiotniki: rodzaje, pozycja w zdaniu, nieregularności z tym związane; przysłówki: rodzaje, pozycja w zdaniu, reguła MPT, reguła *Verb and its Object*; odstępstwa od tych reguł; czasowniki: rodzaje, czasowniki modalne; czasy gramatyczne; strona bierna: forma *'to have/get sth done* i jej zastosowanie; strona bierna w połączeniu z formami bezokolicznikowymi; nieregularności związane ze stroną bierną; okresy warunkowe: 0 okres warunkowy, I okres warunkowy, II okres warunkowy, III okres warunkowy, mieszane okresy warunkowe; *unreal past*; tryb łączny (*subjunctive mood*); struktury emfaticzne: *cleft sentences*, *fronting*, inwersja; analiza różnych typów tekstów pod względem zastosowanych struktur gramatycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): gramatykę języka angielskiego na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu pozwalającym na swobodne posługiwanie się nim w sytuacjach codziennych i profesjonalnych.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się strukturami gramatycznymi języka angielskiego zgodnie z wymogami poziomu C1+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): do krytycznej oceny poziomu swoich umiejętności językowych w zakresie struktur gramatycznych języka angielskiego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

II.4.b. Praktyczna nauka języka angielskiego – Gramatyka tekstu II

Cel kształcenia: uświadomienie złożoności struktur gramatycznych języka angielskiego oraz różnic między strukturami gramatycznymi języka angielskiego i języka polskiego i problemów z nich wynikających; rozwinięcie umiejętności posługiwania się strukturami gramatycznymi języka angielskiego na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; wykształcenie umiejętności identyfikowania typowych błędów gramatycznych popełnianych przez Polaków uczących się języka angielskiego; uświadomienie potrzeby nieustannego rozwoju językowego w zakresie struktur gramatycznych języka angielskiego; wykształcenie umiejętności stosowania odpowiednich struktur gramatycznych w kontekście, w zależności od rejestru i typu tekstu.

Treści merytoryczne: omawianie, analiza i ćwiczenie struktur gramatycznych języka angielskiego na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; przygotowywanie własnych ćwiczeń gramatycznych; identyfikacja i analiza typowych błędów popełnianych przez Polaków uczących się języka w zakresie: mowa zależna: następstwo czasów (*backshift*), mowa zależna w pytaniach i poleceniach, czasowniki wykorzystywane w mowie zależnej (*reporting verbs*), czasowniki wymagające zastosowania formy bezokolicznikowej lub formy *gerund*, zdania podrzędne z *that*; zdania złożone; typy zdań podrzędnych; sposoby łączenia zdań podrzędnych; analiza różnych typów tekstów pod względem zastosowanych struktur gramatycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): gramatykę języka angielskiego na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu pozwalającym swobodnie posługiwanie się nim w sytuacjach codziennych i profesjonalnych.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się strukturami gramatycznymi języka angielskiego zgodnie z wymogami poziomu C1+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): do krytycznej oceny poziomu swoich umiejętności językowych w zakresie struktur gramatycznych języka angielskiego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

III.1.a. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa I

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami pisania prac dyplomowych; wstępny wybór zainteresowań badawczych, zakresu i problematyki wybranej dyscypliny (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo) i jej metodologii badań prowadzący do samodzielnej pracy badawczej i przygotowania pracy magisterskiej w dyscyplinie związanej z badaniami własnymi studenta.

Treści merytoryczne: zasady pisania prac dyplomowych zgodne z wymogami wybranej dyscypliny (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo); przegląd współczesnych metodologii badań w wybranej dyscyplinie w zakresie związanym z tematyką seminarium; pogłębienie i poszerzenie wiedzy merytorycznej z zakresu wybranej dyscypliny; zapoznanie z zasadami gromadzenia i opracowywania materiałów źródłowych typowych dla wybranej dyscypliny i dziedziny badań; wstępna koncepcja tematu pracy magisterskiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorię i metodologię badań z zakresu dyscypliny (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo) związanej z badaniami własnymi oraz jej powiązania z innymi naukami; kluczowe zagadnienia szczegółowe dotyczące określonej problematyki w obrębie wybranej dyscypliny; zasady przygotowywania pracy dyplomowej, takie jak: edycja tekstu, sporządzanie bibliografii i przypisów.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i twórczo interpretować informacje zgodnie z wybraną metodologią badawczą w dyscyplinie związanej z badaniami własnymi (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo) oraz prezentować wstępne wyniki badań; dobierać i stosować odpowiednie metody i narzędzia badawcze w dyscyplinie związanej z badaniami własnymi do rozwiązywania złożonych problemów, wykorzystując przy tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne; przeprowadzać wstępną krytyczną analizę i interpretację tekstów kultury za pomocą narzędzi właściwych dla dyscypliny związanej z badaniami własnymi; przeprowadzać zaawansowaną kwerendę biblioteczną, wykorzystywać bazy danych, edytować tekst, ze stosowną dbałością o prawa autorskie; merytorycznie argumentować na podstawie zdobytej wiedzy, formułując wnioski i tworząc syntetyczne podsumowania w języku angielskim; tworzyć prace pisemne w języku angielskim o charakterze naukowym z zakresu dyscypliny związanej z badaniami własnymi; wykorzystywać w badaniach własnych teksty o charakterze naukowym; współpracować z opiekunem naukowym w ramach realizacji własnego planu badawczego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy w zakresie dyscypliny związanej z badaniami własnymi (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo); uznania roli kompetencji językowych i wiedzy z zakresu metodologii badań w rozwiązywaniu problemów badawczych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. 1.b. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa II

Cel kształcenia: poszerzenie i pogłębienie wiedzy w wybranym obszarze badawczym w wybranej dyscyplinie (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo) związanej z badaniami własnymi; opanowanie metodologii w stopniu umożliwiającym wstępną analizę danych, samodzielną pracę badawczą i przygotowanie rozdziałów pracy magisterskiej w dyscyplinie związanej z badaniami własnymi studenta.

Treści merytoryczne: pogłębienie i poszerzenie wiedzy merytorycznej z wybranego zakresu dyscypliny związanej z badaniami własnymi (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo); poszerzenie znajomości zasad gromadzenia i opracowywania materiałów źródłowych typowych dla wybranej dyscypliny i dziedziny badań; dalsze samodzielne gromadzenie danych źródłowych; wdrożenie metodologii prowadzenia samodzielnej analizy

zgodnej z dyscypliną związaną z badaniami własnymi; opracowanie rozdziału teoretycznego pracy i wstępna analiza materiałów źródłowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorię i metodologię badań z zakresu dyscypliny (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo) związanej z badaniami własnymi oraz jej powiązania z innymi naukami; kluczowe zagadnienia szczegółowe dotyczące określonej problematyki w obrębie wybranej dyscypliny.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i twórczo interpretować informacje zgodnie z wybraną metodologią badawczą w dyscyplinie związanej z badaniami własnymi (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo) oraz prezentować wstępne wyniki badań; dobierać i stosować odpowiednie metody i narzędzia badawcze w dyscyplinie związanej z badaniami własnymi do rozwiązywania złożonych problemów, wykorzystując przy tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne; posługiwać się złożonymi ujęciami teoretycznymi w celu formułowania i testowania hipotez związanych z problemami w badaniach własnych; przeprowadzać krytyczną analizę i interpretację tekstów kultury za pomocą narzędzi właściwych dla dyscypliny związanej z badaniami własnymi; przeprowadzać zaawansowaną kwerendę biblioteczną, wykorzystywać bazy danych, edytować tekst, ze stosowną dbałością o prawa autorskie; merytorycznie argumentować na podstawie zdobytej wiedzy, formułując wnioski i tworząc syntetyczne podsumowania w języku angielskim; tworzyć prace pisemne w języku angielskim o charakterze naukowym z zakresu dyscypliny związanej z badaniami własnymi; wykorzystywać w badaniach własnych teksty o charakterze naukowym; współpracować z opiekunem naukowym w ramach realizacji własnego planu badawczego; samodzielnie zdobywać wiedzę i pogłębiać swoje umiejętności badawcze.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy w zakresie dyscypliny związanej z badaniami własnymi (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo); uznania roli kompetencji językowych i wiedzy z zakresu metodologii badań w rozwiązywaniu problemów badawczych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. 1.c. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa III

Cel kształcenia: dalsze poszerzenie i pogłębienie specjalistycznej wiedzy z wybranego obszaru badawczego w obrębie dyscypliny (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo) związanej z badaniami własnymi i jej metodologii; prowadzenie samodzielnej pracy badawczej, w tym dostosowywanie narzędzi badawczych do zgromadzonego materiału analitycznego, i przygotowanie części analitycznej pracy magisterskiej w dyscyplinie związanej z badaniami własnymi studenta.

Treści merytoryczne: dalsze pogłębienie i poszerzenie szczegółowej wiedzy merytorycznej z zakresu dyscypliny związanej z badaniami własnymi (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo); wdrożenie metodologii prowadzenia samodzielnej analizy zgodnej z dyscypliną związaną z badaniami własnymi; dostosowywanie narzędzi badawczych do zgromadzonego materiału analitycznego; prezentowanie i omawianie wyników analizy materiałów źródłowych; samodzielna praca nad rozdziałami analitycznymi pod opieką naukową promotora.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorię i metodologię badań z zakresu dyscypliny (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo) związanej z badaniami własnymi oraz jej powiązania z innymi naukami; kluczowe zagadnienia szczegółowe dotyczące określonej problematyki w obrębie wybranej dyscypliny.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i twórczo interpretować informacje zgodnie z wybraną metodologią badawczą w dyscyplinie związanej

z badaniami własnymi (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo) oraz prezentować wyniki badań i analiz; dobierać i stosować odpowiednie metody i narzędzia badawcze w dyscyplinie związanej z badaniami własnymi do rozwiązywania złożonych problemów, wykorzystując przy tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne; posługiwać się złożonymi ujęciami teoretycznymi w celu formułowania i testowania hipotez związanych z problemami w badaniach własnych; przeprowadzać krytyczną analizę i interpretację tekstów kultury za pomocą narzędzi właściwych dla dyscypliny związanej z badaniami własnymi; merytorycznie argumentować na podstawie zdobytej wiedzy, formułując wnioski i tworząc syntetyczne podsumowania w języku angielskim; tworzyć prace pisemne w języku angielskim o charakterze naukowym z zakresu dyscypliny związanej z badaniami własnymi; wykorzystywać w badaniach własnych teksty o charakterze naukowym; współpracować z opiekunem naukowym w ramach realizacji własnego planu badawczego; samodzielnie zdobywać wiedzę i pogłębiać swoje umiejętności badawcze; dostosowywać metody i narzędzia badawcze do zgromadzonego materiału analitycznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy w zakresie dyscypliny związanej z badaniami własnymi (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo); uznania roli kompetencji językowych i wiedzy z zakresu metodologii badań w rozwiązywaniu problemów badawczych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. 1.d. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa IV

Cel kształcenia: skuteczne przeprowadzenie samodzielnej pracy badawczej i sfinalizowanie przygotowania pracy magisterskiej w dyscyplinie (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo) związanej z badaniami własnymi.

Treści merytoryczne: dalsze pogłębienie i poszerzenie szczegółowej wiedzy merytorycznej z zakresu dyscypliny związanej z badaniami własnymi (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo); przeprowadzenie badań dopełniających część analityczną pracy zgodnie z metodologią właściwą dla dyscypliny związanej z badaniami własnymi; opracowanie całości pracy magisterskiej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorię i metodologię badań z zakresu dyscypliny (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo) związanej z badaniami własnymi oraz jej powiązania z innymi naukami; zagadnienia szczegółowe dotyczące określonej problematyki w obrębie wybranej dyscypliny.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i twórczo interpretować informacje zgodnie z wybraną metodologią badawczą w dyscyplinie związanej z badaniami własnymi (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo) oraz prezentować wyniki badań i analiz; dobierać i stosować odpowiednie metody i narzędzia badawcze w dyscyplinie związanej z badaniami własnymi do rozwiązywania złożonych problemów, wykorzystując przy tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne; w zależności od potrzeb badawczych dostosowywać istniejące metody i narzędzia lub opracowywać nowe; posługiwać się złożonymi ujęciami teoretycznymi w celu formułowania i testowania hipotez związanych z problemami w badaniach własnych; przeprowadzać krytyczną analizę i interpretację tekstów kultury za pomocą narzędzi właściwych dla dyscypliny związanej z badaniami własnymi; merytorycznie argumentować na podstawie zdobytej wiedzy, formułując wnioski i tworząc syntetyczne podsumowania w języku angielskim; tworzyć prace pisemne w języku angielskim o charakterze naukowym z zakresu dyscypliny związanej z badaniami własnymi; wykorzystywać w badaniach własnych teksty o charakterze naukowym; współpracować z opiekunem naukowym w ramach realizacji własnego planu badawczego; samodzielnie zdobywać wiedzę i pogłębiać swoje umiejętności badawcze.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy w zakresie dyscypliny związanej z badaniami własnymi (językoznawstwo, literaturoznawstwo, kulturoznawstwo); uznania roli kompetencji językowych i wiedzy z zakresu metodologii badań w pracy badawczej i zawodowej w celu jej optymalizacji.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. 2.a. Zajęcia specjalizacyjne I

Zajęcia specjalizacyjne I: językoznawcze

Cel kształcenia: przybliżenie kluczowych zagadnień z zakresu językoznawstwa w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą; zapoznanie z podstawami metodologii badań językoznawczych powiązanych z badaniami własnymi studenta i tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: językoznawstwo kognitywne, pragmatyka, glottodydaktyka, leksykologia, translatoryka).

Treści merytoryczne: kluczowe aspekty teorii i metodologii badań językoznawczych powiązane z badaniami własnymi studenta i tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: językoznawstwo kognitywne, pragmatyka, glottodydaktyka, leksykologia, translatoryka); analiza i interpretacja artykułów naukowych z zakresu językoznawstwa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): kluczowe zagadnienia teorii i metodologii badań naukowych w dziedzinie językoznawstwa związanej z tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: językoznawstwo kognitywne, pragmatyka, glottodydaktyka, leksykologia, translatoryka) na poziomie pozwalającym na określenie kierunku i zakresu własnych badań.

Umiejętności (potrafi): czytać ze zrozumieniem artykuły naukowe z zakresu językoznawstwa (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: językoznawstwo kognitywne, pragmatyka, glottodydaktyka, leksykologia, translatoryka); wyszukiwać, analizować, oceniać i twórczo interpretować kluczowe aspekty treści artykułów naukowych z zakresu językoznawstwa mające odniesienie do własnych zainteresowań naukowych, w tym oceniać przydatność tych aspektów do napisania pracy magisterskiej; przeprowadzić analizę prostych danych językowych za pomocą narzędzi właściwych dla wybranej metodologii związanej z tematyką seminarium dyplomowego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania roli wiedzy z wybranego zakresu językoznawstwa w świadomym określaniu i rozwiązywaniu problemów badawczych i zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Zajęcia specjalizacyjne I: literaturoznawcze

Cel kształcenia: przybliżenie kluczowych zagadnień z zakresu literaturoznawstwa w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą; zapoznanie z podstawami metodologii badań literaturoznawczych powiązanych z badaniami własnymi studenta i tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: metodologia formalna i post-formalna, fenomenologia, hermeneutyka, strukturalizm, post-strukturalizm, semiotyka, historyzm, badania kulturowe, ekokrytyka, narratologia, estetyka, etyka w literaturze, poetyka).

Treści merytoryczne: kluczowe aspekty teorii i metodologii badań literaturoznawczych powiązane z badaniami własnymi studenta i tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: metodologia formalna i post-formalna, fenomenologia, hermeneutyka, strukturalizm, post-strukturalizm, semiotyka, historyzm, badania kulturowe, ekokrytyka, narratologia, estetyka, etyka w literaturze, poetyka); analiza i interpretacja artykułów naukowych z zakresu literaturoznawstwa oraz analiza wybranych anglojęzycznych tekstów literackich przy zastosowaniu wybranego ujęcia teoretycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): kluczowe zagadnienia teorii i metodologii badań naukowych w dziedzinie literaturoznawstwa związanej z tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: metodologia formalna i post-formalna, fenomenologia, hermeneutyka, strukturalizm, post-strukturalizm, semiotyka, historyzm, badania kulturowe, ekokrytyka, narratologia, estetyka, etyka w literaturze, poetyka) na poziomie pozwalającym na określenie kierunku własnych badań naukowych oraz wybranie tekstów literackich do samodzielnej analizy.

Umiejętności (potrafi): czytać ze zrozumieniem artykuły naukowe z zakresu literaturoznawstwa (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: metodologia formalna i post-formalna, fenomenologia, hermeneutyka, strukturalizm, post-strukturalizm, semiotyka, historyzm, badania kulturowe, ekokrytyka, narratologia, estetyka, etyka w literaturze, poetyka); wyszukiwać, oceniać i analizować kluczowe aspekty treści artykułów z zakresu literaturoznawstwa mające odniesienie do własnych zainteresowań naukowych, w tym oceniać przydatność tych aspektów do napisania pracy magisterskiej; przeprowadzać krytyczną analizę i interpretację tekstów literackich w języku angielskim za pomocą podstawowych narzędzi właściwych dla wybranej metodologii literaturoznawczej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania roli wiedzy z wybranego zakresu literaturoznawstwa w świadomym określaniu i rozwiązywaniu problemów badawczych i zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Zajęcia specjalizacyjne I: kulturoznawcze

Cel kształcenia: przybliżenie kluczowych zagadnień z zakresu kulturoznawstwa w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą; zapoznanie z podstawami metodologii badań kulturoznawczych powiązanych z badaniami własnymi studenta i tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: historyczne i kulturowe aspekty krajów anglojęzycznych, adaptacja intermedialna).

Treści merytoryczne: kluczowe aspekty teorii i metodologii badań kulturoznawczych powiązane z badaniami własnymi studenta i tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: historyczne i kulturowe aspekty krajów anglojęzycznych, adaptacja intermedialna); analiza i interpretacja artykułów naukowych z zakresu kulturoznawstwa oraz analiza wybranych anglojęzycznych tekstów kultury przy zastosowaniu wybranego ujęcia teoretycznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): kluczowe zagadnienia teorii i metodologii badań naukowych w dziedzinie kulturoznawstwa związanej z tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: historyczne i kulturowe aspekty krajów anglojęzycznych, adaptacja intermedialna) na poziomie pozwalającym na określenie kierunku i zakresu własnych badań oraz wybranie tekstów literackich do samodzielnej analizy.

Umiejętności (potrafi): czytać ze zrozumieniem artykuły naukowe z zakresu kulturoznawstwa (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: historyczne i kulturowe aspekty krajów anglojęzycznych, adaptacja intermedialna); wyszukiwać, oceniać i analizować kluczowe aspekty treści artykułów z zakresu kulturoznawstwa mające odniesienie do własnych zainteresowań naukowych, w tym oceniać przydatność tych aspektów do napisania pracy magisterskiej; przeprowadzać krytyczną analizę i interpretację prostych danych kulturowych za pomocą podstawowych narzędzi właściwych dla wybranej metodologii kulturoznawczej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania roli wiedzy z wybranego zakresu kulturoznawstwa w świadomym określaniu i rozwiązywaniu problemów badawczych i zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. 2.b. Zajęcia specjalizacyjne II

Zajęcia specjalizacyjne II: językoznawcze

Cel kształcenia: poszerzenie i pogłębienie wiedzy z zakresu wybranych aspektów językoznawstwa w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą; poszerzenie znajomości metodologii badań językoznawczych powiązanych z badaniami własnymi studenta (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: językoznawstwo kognitywne, pragmatyka, glottodydaktyka, leksykologia, translatoryka).

Treści merytoryczne: wybrane aspekty teorii i metodologii badań językoznawczych powiązane z badaniami własnymi studenta i tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: językoznawstwo kognitywne, pragmatyka, glottodydaktyka, leksykologia, translatoryka); analiza i interpretacja artykułów naukowych z zakresu językoznawstwa; analiza danych językowych przy zastosowaniu wybranych ujęć teoretycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorię i metodologię badań naukowych w dziedzinie językoznawstwa związanej z tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: językoznawstwo kognitywne, pragmatyka, glottodydaktyka, leksykologia, translatoryka) na poziomie pozwalającym na określenie kierunku i zakresu własnych badań, w tym wybranie danych językowych do samodzielnej analizy.

Umiejętności (potrafi): analizować, oceniać i twórczo interpretować treści artykułów naukowych z zakresu językoznawstwa; samodzielnie gromadzić dane językowe i dokonać ich wstępnej analizy za pomocą metodologii właściwej dla tematyki seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: językoznawstwo kognitywne, pragmatyka, glottodydaktyka, leksykologia, translatoryka).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania roli wiedzy z wybranego zakresu językoznawstwa w świadomym określaniu i rozwiązywaniu problemów badawczych i zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Zajęcia specjalizacyjne II: literaturoznawcze

Cel kształcenia: poszerzenie i pogłębienie wiedzy z zakresu wybranych aspektów literaturoznawstwa w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą; poszerzenie znajomości metodologii badań literaturoznawczych powiązanych z badaniami własnymi studenta (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: metodologia formalna i post-formalna, fenomenologia, hermeneutyka, strukturalizm, post-strukturalizm, semiotyka, historyzm, badania kulturowe, ekokrytyka, narratologia, estetyka, etyka w literaturze, poetyka).

Treści merytoryczne: wybrane aspekty teorii i metodologii badań literaturoznawczych powiązane z badaniami własnymi studenta i tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: metodologia formalna i post-formalna, fenomenologia, hermeneutyka, strukturalizm, post-strukturalizm, semiotyka, historyzm, badania kulturowe, ekokrytyka, narratologia, estetyka, etyka w literaturze, poetyka); analiza i interpretacja zaawansowanych pod względem trudności artykułów naukowych z zakresu literaturoznawstwa oraz analiza wybranych anglojęzycznych tekstów literackich przy zastosowaniu odpowiednich ujęć teoretycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorię i metodologię badań naukowych w dziedzinie literaturoznawstwa związanej z tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: metodologia formalna i post-formalna, fenomenologia, hermeneutyka, strukturalizm, post-strukturalizm, semiotyka, historyzm, badania kulturowe, ekokrytyka, narratologia, estetyka, etyka w literaturze, poetyka) na poziomie pozwalającym na

określenie zakresu własnych badań, w tym doprecyzowanie aspektów teoretycznych, które będą analizowane w tekstach literackich w ramach samodzielnej pracy studenta.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i twórczo interpretować zagadnienia z zakresu literaturoznawstwa; samodzielnie gromadzić dane literaturoznawcze z tekstów literackich i teoretycznych oraz dokonać ich wstępnej analizy za pomocą metodologii właściwej dla tematyki seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: metodologia formalna i post-formalna, fenomenologia, hermeneutyka, strukturalizm, post-strukturalizm, semiotyka, historyzm, badania kulturowe, ekokrytyka, narratologia, estetyka, etyka w literaturze, poetyka).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania roli wiedzy z wybranego zakresu literaturoznawstwa w świadomym określaniu i rozwiązywaniu problemów badawczych i zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Zajęcia specjalizacyjne II: kulturoznawcze

Cel kształcenia: poszerzenie i pogłębienie wiedzy z zakresu wybranych aspektów kulturoznawstwa w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą; poszerzenie znajomości metodologii badań kulturoznawczych powiązanych z badaniami własnymi studenta (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: historyczne i kulturowe aspekty krajów anglojęzycznych, adaptacja intermedialna).

Treści merytoryczne: wybrane aspekty teorii i metodologii badań kulturoznawczych powiązane z badaniami własnymi studenta i tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: historyczne i kulturowe aspekty krajów anglojęzycznych, adaptacja intermedialna); analiza i interpretacja artykułów naukowych z zakresu kulturoznawstwa; analiza danych kulturowych przy zastosowaniu wybranych ujęć teoretycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorię i metodologię badań naukowych w dziedzinie kulturoznawstwa związanej z tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: historyczne i kulturowe aspekty krajów anglojęzycznych, adaptacja intermedialna) na poziomie pozwalającym na określenie kierunku i zakresu własnych badań, w tym wybranie danych kulturowych do samodzielnej analizy.

Umiejętności (potrafi): analizować, oceniać i twórczo interpretować treści artykułów naukowych z zakresu kulturoznawstwa; samodzielnie gromadzić dane kulturowe i dokonać ich wstępnej analizy za pomocą metodologii właściwej dla tematyki seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: historyczne i kulturowe aspekty krajów anglojęzycznych, adaptacja intermedialna).

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania roli wiedzy z wybranego zakresu kulturoznawstwa w świadomym określaniu i rozwiązywaniu problemów badawczych i zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. 2.c. Zajęcia specjalizacyjne III

Zajęcia specjalizacyjne III: językoznawcze

Cel kształcenia: dalsze pogłębienie wiedzy z zakresu językoznawstwa w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą; pogłębienie znajomości metodologii badań językoznawczych powiązanych z badaniami własnymi studenta i tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: językoznawstwo kognitywne, pragmatyka, glottodydaktyka, leksykologia, translatoryka).

Treści merytoryczne: szczegółowe aspekty teorii i metodologii badań językoznawczych powiązane z badaniami własnymi studenta i tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: językoznawstwo kognitywne, pragmatyka,

glottodydaktyka, leksykologia, translatoryka); zaawansowana analiza i interpretacja artykułów naukowych z zakresu językoznawstwa; pogłębiona analiza danych językowych za pomocą odpowiedniej metodologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorię i metodologię badań naukowych w dziedzinie językoznawstwa związanej z tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: językoznawstwo kognitywne, pragmatyka, glottodydaktyka, leksykologia, translatoryka) na poziomie pozwalającym na samodzielną analizę większości danych językowych; szczegółowe zagadnienia teoretyczne dotyczące dziedziny językoznawstwa związanej z tematyką seminarium dyplomowego.

Umiejętności (potrafi): analizować, oceniać i twórczo interpretować szczegółowe aspekty treści artykułów naukowych z zakresu językoznawstwa; samodzielnie gromadzić dane językowe i dokonać ich analizy za pomocą metodologii właściwej dla tematyki seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: językoznawstwo kognitywne, pragmatyka, glottodydaktyka, leksykologia, translatoryka); ustnie prezentować wyniki swoich badań w formacie zbliżonym do prezentacji na konferencji naukowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania roli pogłębionej wiedzy z zakresu językoznawstwa w świadomym określaniu i rozwiązywaniu zaawansowanych problemów badawczych i zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Zajęcia specjalizacyjne III: literaturoznawcze

Cel kształcenia: dalsze pogłębienie wiedzy z zakresu literaturoznawstwa w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą; pogłębienie znajomości metodologii badań literaturoznawczych powiązanych z badaniami własnymi studenta i tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: metodologia formalna i post-formalna, fenomenologia, hermeneutyka, strukturalizm, post-strukturalizm, semiotyka, historyzm, badania kulturowe, ekokrytyka, narratologia, estetyka, recepcja dzieła literackiego, etyka w literaturze, poetyka).

Treści merytoryczne: szczegółowe aspekty teorii i metodologii badań literaturoznawczych powiązane z badaniami własnymi studenta i tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: metodologia formalna i post-formalna, fenomenologia, hermeneutyka, strukturalizm, post-strukturalizm, semiotyka, historyzm, badania kulturowe, ekokrytyka, narratologia, estetyka, recepcja dzieła literackiego, etyka w literaturze, poetyka); zaawansowana analiza i interpretacja artykułów naukowych z zakresu literaturoznawstwa; pogłębiona analiza tekstów literackich za pomocą odpowiedniej metodologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorię i metodologię badań naukowych w dziedzinie literaturoznawstwa związanej z tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: metodologia formalna i post-formalna, fenomenologia, hermeneutyka, strukturalizm, post-strukturalizm, semiotyka, historyzm, badania kulturowe, ekokrytyka, narratologia, estetyka, recepcja dzieła literackiego, etyka w literaturze, poetyka) na poziomie pozwalającym na samodzielną i krytyczną analizę tekstów literackich; szczegółowe zagadnienia teoretyczne dotyczące dziedziny literaturoznawstwa związanej z tematyką seminarium dyplomowego.

Umiejętności (potrafi): analizować, oceniać i twórczo interpretować szczegółowe aspekty treści artykułów naukowych z zakresu literaturoznawstwa; samodzielnie gromadzić szczegółowe dane literaturoznawcze z tekstów literackich i teoretycznych oraz dokonać pogłębionej analizy tekstów literackich za pomocą metodologii właściwej dla tematyki seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: metodologia formalna i post-formalna, fenomenologia, hermeneutyka, strukturalizm, post-strukturalizm, semiotyka, historyzm,

badania kulturowe, ekokrytyka, narratologia, estetyka, recepcja dzieła literackiego, etyka w literaturze, poetyka); ustnie prezentować wyniki swoich badań w formacie zbliżonym do prezentacji na konferencji naukowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania roli pogłębionej wiedzy z zakresu literaturoznawstwa w świadomym określaniu i rozwiązywaniu zaawansowanych problemów badawczych i zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Zajęcia specjalizacyjne III: kulturoznawcze

Cel kształcenia: dalsze pogłębienie wiedzy z zakresu kulturoznawstwa w stopniu umożliwiającym samodzielną pracę badawczą; pogłębienie znajomości metodologii badań kulturoznawczych powiązanych z badaniami własnymi studenta i tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: historyczne i kulturowe aspekty krajów anglojęzycznych, adaptacja intermedialna).

Treści merytoryczne: szczegółowe aspekty teorii i metodologii badań kulturoznawczych powiązane z badaniami własnymi studenta i tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: historyczne i kulturowe aspekty krajów anglojęzycznych, adaptacja intermedialna); zaawansowana analiza i interpretacja artykułów naukowych z zakresu kulturoznawstwa; pogłębiona analiza danych kulturowych za pomocą odpowiedniej metodologii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): teorię i metodologię badań naukowych w dziedzinie kulturoznawstwa związanej z tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: historyczne i kulturowe aspekty krajów anglojęzycznych, adaptacja intermedialna) na poziomie pozwalającym na samodzielną analizę większości danych kulturowych; szczegółowe zagadnienia teoretyczne dotyczące dziedziny kulturoznawstwa związanej z tematyką seminarium dyplomowego.

Umiejętności (potrafi): analizować, oceniać i twórczo interpretować szczegółowe aspekty treści artykułów naukowych z zakresu kulturoznawstwa; samodzielnie gromadzić dane kulturowe i dokonać ich analizy za pomocą metodologii właściwej dla tematyki seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: historyczne i kulturowe aspekty krajów anglojęzycznych, adaptacja intermedialna); ustnie prezentować wyniki swoich badań w formacie zbliżonym do prezentacji na konferencji naukowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania roli pogłębionej wiedzy z zakresu kulturoznawstwa w świadomym określaniu i rozwiązywaniu zaawansowanych problemów badawczych i zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III. 3. Pisanie tekstów naukowych

Pisanie tekstów naukowych: językoznawczych

Cel kształcenia: rozwinięcie umiejętności tworzenia tekstów akademickich z zakresu językoznawstwa i wykorzystania tych umiejętności w pisaniu tekstu o charakterze naukowym (praca magisterska, artykuł).

Treści merytoryczne: zasady pisania tekstów naukowych według reguł przyjętych w piśmiennictwie anglojęzycznym z zakresu językoznawstwa; techniki wspomagające tworzenie poprawnych tekstów: tworzenie notatek; pisanie wstępu wg reguły CaRS (Creating a Research Space); struktura akapitu; klasyfikowanie i wykaz; tworzenie definicji; różnica między podsumowaniem a wnioskami; omawianie danych i wyników; odwoływanie się do źródeł.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język dyskursu naukowego typowy dla prac z zakresu językoznawstwa.

Umiejętności (potrafi): przygotować prace pisemne w języku angielskim o charakterze

naukowym zgodne z zasadami przyjętymi w anglojęzycznym piśmiennictwie naukowym w dyscyplinie językoznawstwo.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia publikacji naukowych w rozwiązywaniu problemów zawodowych i badawczych w dyscyplinie językoznawstwo.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Pisanie tekstów naukowych: literaturoznawczych

Cel kształcenia: rozwinięcie umiejętności tworzenia tekstów akademickich z zakresu literaturoznawstwa i wykorzystania tych umiejętności w pisaniu tekstu o charakterze naukowym (praca magisterska, artykuł).

Treści merytoryczne: zasady pisania tekstów naukowych według reguł przyjętych w piśmiennictwie anglojęzycznym z zakresu literaturoznawstwa; techniki wspomagające tworzenie poprawnych tekstów: tworzenie notatek do przeczytanego tekstu naukowego (artykuł, rozdział w monografii, fragment publikacji książkowej), dzielenie materiału na akapity oraz rozdziały; formułowanie podsumowań (omawianie przedstawionych i przeanalizowanych danych, wyprowadzanie wniosków); przykładowe analizy fragmentów utworów literackich; odwoływanie się do źródeł.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język dyskursu naukowego typowy dla prac z zakresu literaturoznawstwa w pracach naukowych dotyczących literatury anglojęzycznej.

Umiejętności (potrafi): przygotować prace pisemne w języku angielskim o charakterze naukowym zgodne z zasadami przyjętymi w anglojęzycznym piśmiennictwie naukowym w dyscyplinie literaturoznawstwo, zawierające: własne przemyślenia dotyczące omawianego zagadnienia, analizy i interpretacje fragmentów utworów literackich, wnioski i podsumowania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia publikacji naukowych w rozwiązywaniu problemów zawodowych i badawczych w dyscyplinie literaturoznawstwo.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Pisanie tekstów naukowych: kulturoznawczych

Cel kształcenia: rozwinięcie umiejętności tworzenia tekstów akademickich z zakresu kulturoznawstwa i wykorzystania tych umiejętności w pisaniu tekstu o charakterze naukowym (praca magisterska, artykuł).

Treści merytoryczne: zasady pisania tekstów naukowych według reguł przyjętych w piśmiennictwie anglojęzycznym z zakresu kulturoznawstwa; techniki wspomagające tworzenie poprawnych tekstów: tworzenie notatek do przeczytanego tekstu naukowego (artykuł, rozdział w monografii, fragment publikacji książkowej), dzielenie materiału na akapity oraz rozdziały; formułowanie podsumowań (omawianie przedstawionych i przeanalizowanych danych, wyprowadzanie wniosków); przykładowe analizy tekstów kultury; odwoływanie się do źródeł.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język dyskursu naukowego typowy dla prac z zakresu kulturoznawstwa w pracach naukowych dotyczących kultury anglojęzycznej i historii krajów anglojęzycznych.

Umiejętności (potrafi): przygotować prace pisemne w języku angielskim o charakterze naukowym zgodne z zasadami przyjętymi w anglojęzycznym piśmiennictwie naukowym w dyscyplinie kulturoznawstwo, zawierające: własne przemyślenia dotyczące omawianego zagadnienia, analizy i interpretacje tekstów kultury, wnioski i podsumowania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia publikacji naukowych w rozwiązywaniu problemów zawodowych i badawczych w dyscyplinie kulturoznawstwo.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.4.a. Czytanie tekstów naukowych I

Czytanie tekstów naukowych I: językoznawczych

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką tekstów naukowych w języku angielskim z zakresu językoznawstwa odnoszących się do dziedziny, w której pisana jest praca dyplomowa (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: językoznawstwo kognitywne, pragmatyka, glottodydaktyka, leksykologia, translatoryka); pokazanie, jak wyszukiwać w nich potrzebne dane, wyodrębnić przydatne informacje i dokonywać syntetycznego streszczenia zjawisk w nich opisywanych.

Treści merytoryczne: zdefiniowanie tekstu naukowego oraz wyodrębnienie jego stałych elementów (cech charakterystycznych), a następnie szczegółowe ich omówienie na przykładach; praca z różnorodnymi tekstami naukowymi (esej, raport, artykuł pokonferencyjny, rozdział w monografii) dotyczącymi teorii i praktyki z zakresu językoznawstwa w dziedzinie, w której pisana jest praca dyplomowa (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: językoznawstwo kognitywne, pragmatyka, glottodydaktyka, leksykologia, translatoryka).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język dyskursu naukowego w językoznawstwie.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i twórczo interpretować informacje pochodzące z jednego źródła; formułować na tej podstawie krytyczne sądy i wykorzystywać je w dyskusji dotyczącej badań własnych, poszerzając w ten sposób umiejętności badawcze w zakresie językoznawstwa.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny treści zawartych w różnych źródłach z zakresu językoznawstwa.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Czytanie tekstów naukowych I: literaturoznawczych

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką tekstów naukowych w języku angielskim z zakresu literaturoznawstwa; pokazanie, jak wyszukiwać w nich potrzebne dane, wyodrębnić przydatne informacje i dokonywać syntetycznego streszczenia zjawisk w nich opisywanych.

Treści merytoryczne: zdefiniowanie tekstu naukowego oraz wyodrębnienie jego stałych elementów (wstęp, przegląd literatury, zastosowane materiały i metody badawcze, dyskusja, podsumowanie, wnioski, źródła bibliograficzne), a następnie szczegółowe ich omówienie na przykładach; praca z różnorodnymi tekstami naukowymi (esej, raport, artykuł pokonferencyjny, rozdział w monografii, monografia) dotyczącymi teorii i praktyki z zakresu literaturoznawstwa w dziedzinie powiązanej z tematem seminarium dyplomowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język dyskursu naukowego w literaturoznawstwie.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i twórczo interpretować informacje pochodzące z jednego źródła; formułować na tej podstawie krytyczne sądy i wykorzystywać je w dyskusji dotyczącej badań własnych, poszerzając w ten sposób umiejętności badawcze w zakresie literaturoznawstwa.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny treści zawartych w różnych źródłach z zakresu literaturoznawstwa.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Czytanie tekstów naukowych I: kulturoznawczych

Cel kształcenia: zapoznanie ze specyfiką tekstów naukowych w języku angielskim z zakresu kulturoznawstwa; pokazanie, jak wyszukiwać w nich potrzebne dane, wyodrębnić przydatne informacje i dokonywać syntetycznego streszczenia zjawisk w nich opisywanych.

Treści merytoryczne: zdefiniowanie tekstu naukowego oraz wyodrębnienie jego stałych elementów (wstęp, przegląd literatury, zastosowane materiały i metody badawcze, dyskusja, podsumowanie, wnioski, źródła bibliograficzne), a następnie szczegółowe ich omówienie na

przykładach; praca z różnorodnymi tekstami naukowymi (esej, raport, artykuł pokonferencyjny, rozdział w monografii, monografia) dotyczącymi teorii i praktyki z zakresu kulturoznawstwa w dziedzinie powiązanej z tematem seminarium dyplomowego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język dyskursu naukowego w kulturoznawstwie.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i twórczo interpretować informacje pochodzące z jednego źródła; formułować na tej podstawie krytyczne sądy i wykorzystywać je w dyskusji dotyczącej badań własnych, poszerzając w ten sposób umiejętności badawcze w zakresie kulturoznawstwa.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny treści zawartych w różnych źródłach z zakresu kulturoznawstwa.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.4.b. Czytanie tekstów naukowych II

Czytanie tekstów naukowych II: językoznawczych

Cel kształcenia: zapoznanie ze sposobami wykorzystywania treści zawartych w tekstach naukowych w języku angielskim z zakresu językoznawstwa odnoszących się do dziedziny, w której pisana jest praca dyplomowa (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: językoznawstwo kognitywne, pragmatyka, glottodydaktyka, leksykologia, translatoryka); pokazanie, jak wykorzystywać potrzebne dane i przydatne informacje.

Treści merytoryczne: praca z różnorodnymi tekstami naukowymi (esej, raport, artykuł pokonferencyjny, rozdział w monografii) dotyczącymi teorii i praktyki z zakresu językoznawstwa odnoszącymi się do dziedziny, w której pisana jest praca dyplomowa (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: językoznawstwo kognitywne, pragmatyka, glottodydaktyka, leksykologia, translatoryka) wymagająca wyszukiwania i wykorzystywania zawartych w nich treści; zastosowanie różnych metod czytania: czytanie pobieżne, czytanie w celu wyszukania pewnych informacji, czytanie dogłębne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język dyskursu naukowego w językoznawstwie, zarówno w pracach teoretycznych (definiowanie, wartościowanie, problematyzowanie), jak i praktycznych (analiza danych językowych).

Umiejętności (potrafi): interpretować informacje zgodnie z metodologią językoznawczą oraz wykorzystywać w badaniach własnych teksty z zakresu językoznawstwa.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny treści zawartych w różnych źródłach z zakresu językoznawstwa.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Czytanie tekstów naukowych II: literaturoznawczych

Cel kształcenia: zapoznanie ze sposobami wykorzystywania treści zawartych w tekstach naukowych w języku angielskim z zakresu literaturoznawstwa odnoszących się do tematyki, z której pisana jest praca dyplomowa; pokazanie, jak wykorzystywać potrzebne dane i przydatne informacje.

Treści merytoryczne: praca z różnorodnymi tekstami naukowymi (esej, raport, artykuł pokonferencyjny, rozdział w monografii) dotyczącymi teorii i praktyki z zakresu literaturoznawstwa i odnoszącymi się do tematyki, z której pisana jest praca dyplomowa, wymagająca wyszukiwania i wykorzystywania zawartych w nich treści; zastosowanie różnych metod czytania: czytanie pobieżne, czytanie w celu wyszukania pewnych informacji, czytanie dogłębne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język dyskursu naukowego w literaturoznawstwie, zarówno w pracach teoretycznych (definiowanie, wartościowanie, problematyzowanie), jak i praktycznych (analiza i interpretacja utworu literackiego).

Umiejętności (potrafi): interpretować informacje zgodnie z metodologią literaturoznawczą oraz wykorzystywać w badaniach własnych teksty z zakresu literaturoznawstwa.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny treści zawartych w różnych źródłach z zakresu literaturoznawstwa.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

Czytanie tekstów naukowych II: kulturoznawczych

Cel kształcenia: zapoznanie ze sposobami wykorzystywania treści zawartych w tekstach naukowych w języku angielskim z zakresu kulturoznawstwa odnoszących się do tematyki, z której pisana jest praca dyplomowa; pokazanie, jak wykorzystywać potrzebne dane i przydatne informacje.

Treści merytoryczne: praca z różnorodnymi tekstami naukowymi (esej, raport, artykuł pokonferencyjny, rozdział w monografii) dotyczącymi teorii i praktyki z zakresu kulturoznawstwa i odnoszącymi się do tematyki, z której pisana jest praca dyplomowa, wymagająca wyszukiwania i wykorzystywania zawartych w nich treści; zastosowanie różnych metod czytania: czytanie pobieżne, czytanie w celu wyszukania pewnych informacji, czytanie dogłębne.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): język dyskursu naukowego w kulturoznawstwie, zarówno w pracach teoretycznych (definiowanie, wartościowanie, problematyzowanie) jak i praktycznych (analiza i interpretacja tekstu kultury).

Umiejętności (potrafi): interpretować informacje zgodnie z metodologią kulturoznawczą oraz wykorzystywać w badaniach własnych teksty z zakresu kulturoznawstwa.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny treści zawartych w różnych źródłach z zakresu kulturoznawstwa.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.5. Kultura i stylistyka języka polskiego

Cel kształcenia: zdobycie umiejętności poprawnego tworzenia tekstów w języku polskim oraz dobierania środków językowych do wypowiedzi; przekazanie kluczowych informacji z zakresu praktycznej stylistyki języka polskiego, stylistycznego zróżnicowania współczesnej polszczyzny, poprawności leksykalno-stylistycznej oraz błędów językowych i stylistycznych; zdobycie umiejętności analizy tekstów pod względem poprawności językowej i stylistycznej oraz ich redakcji.

Treści merytoryczne:

Wykład: pogłębianie wiedzy z zakresu językoznawstwa normatywnego; style funkcjonalne języka polskiego; kryteria poprawności stosowane przy użyciu środków językowych, słownictwa i frazeologii; środki składniowe pomagające uzyskać jasność wypowiedzi i spójność tekstu; kluczowe zagadnienia dotyczące etyki słowa i jej roli w komunikacji międzyludzkiej oraz doboru środków języka do okoliczności, możliwości odbiorcy, jego funkcji społecznej.

Ćwiczenia: wyrabianie i ćwiczenie sprawności językowej; ćwiczenie umiejętności stosowania kryteriów poprawności podczas używania środków językowych, słownictwa oraz frazeologii; analiza tekstów pod kątem spójności i jasności przekazu; analiza roli etyki słowa w komunikacji międzyludzkiej; ćwiczenie umiejętności doboru środków języka do okoliczności i możliwości odbiorcy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): reguły poprawnościowe i stylistyczne języka polskiego.

Umiejętności (potrafi): poprawić tekst w języku polskim pod względem gramatycznym i stylistycznym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy w zakresie kultury i stylistyki języka polskiego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.6.a. Literatura anglojęzyczna I

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi tekstami literatury obszarów anglojęzycznych (Anglia, Szkocja, Walia, Irlandia, Nowa Zelandia, Australia); identyfikacja głównych kierunków rozwoju w literaturze anglojęzycznej po 1900 r.; wskazanie na modyfikacje technik oraz konwencji literackich w zmieniającym się kontekście społeczno-historycznym; dyskusje literackie w oparciu o pogłębioną analizę omawianych tekstów; kształtowanie umiejętności czytania krytycznego, patrzenia na tekst (interpretacja) z różnych perspektyw (w ramach teorii poststrukturalistycznych, postkolonialnych, feministycznych).

Treści merytoryczne:

Wykład: kluczowe zagadnienia dotyczące modyfikacji wprowadzonych do literatury w okresie modernizmu oraz wpływu pisarstwa modernistycznego na współczesną literaturę anglojęzyczną; materiał przedstawiany jest w kontekście historyczno-społeczno-kulturowym, który stanowi źródło tematów, motywów i kodów kulturowych w omawianej prozie anglojęzycznej; zagadnienia obejmują cechy charakterystyczne powieści psychologicznej oraz prozy eksperymentalnej, dominujące tendencje w strukturze wypowiedzi literackiej (krótka forma, lapidarność stylu, kompozycja otwarta, wizualność, narrator pierwszoosobowy); omówienie fragmentów utworów prozatorskich pisarzy XX i XXI wieku, takich jak: H. James, V. Woolf, K. Mansfield, M. Cunningham, K. Gunn.

Ćwiczenia: pogłębiona analiza wybranych utworów literackich lub ich fragmentów, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii genologicznych, tematycznych i kontekstu historyczno-kulturowego; analizowane będą wybrane utwory następujących autorów: (Anglia) E.M. Forster, D. Mitchell; (Szkocja) J. Buchan, J.K. Rowling; (Walia) R. Dahl, K. John [Karen Jones]; (Irlandia) F. O'Connor, I. Murdoch; (Nowa Zelandia) K. Mansfield, K. Gunn; (Australia) H. Lawson, P. White (szczegółowa lista lektur podawana jest wraz z sylabussem przedmiotu).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): główne kierunki rozwoju prozy anglojęzycznej po roku 1900 (powieść psychologiczna, proza eksperymentalna, utwory społecznie zaangażowane, krótkie formy wypowiedzi, lapidarność stylu, kompozycje otwarte); kluczowe zagadnienia literatury krajów anglojęzycznych epoki modernizmu i postmodernizmu dotyczące narracji (rodzaje narratorów, eksperymenty dotyczące techniki narracyjnej), bohatera (typy postaci, sposoby ich przedstawiania), struktury i kompozycji tekstu, tematyki i motywów oraz kodów kulturowych; zaawansowane metody interpretacji tekstów kultury w oparciu o tzw. *close-reading* (wieloznaczność i struktura tekstu, narracja) oraz analizę kontekstową (utwór na tle historycznym, artystycznym, filozoficznym, społecznym).

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację anglojęzycznego utworu literackiego pod kątem jego poszczególnych elementów (narrator, przestrzeń, postać, związki czasoprzestrzenne) oraz w szeroko pojętym kontekście pozatekstowym (historyczno-kulturowym) za pomocą narzędzi literaturoznawczych i przy użyciu odpowiedniej terminologii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie literaturoznawstwa oraz znajomości literatury anglojęzycznej; popularyzacji literatury i kultury krajów anglojęzycznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.6.b. Literatura anglojęzyczna II

Cel kształcenia: zarysowanie najważniejszych nurtów i zjawisk w historii literatury amerykańskiej od połowy XX wieku do pierwszych dekad XXI wieku; przedstawienie kluczowych pojęć historycznoliterackich oraz zjawisk literackich właściwych dla tych okresów; zapoznanie z najważniejszymi trendami we współczesnej literaturze amerykańskiej,

ukazanie jej zróżnicowania oraz przybliżenie reprezentatywnych utworów; ćwiczenie metod analizy literackiej.

Treści merytoryczne:

Wykład: literatura afro-amerykańska przed wojną i po drugiej wojnie światowej; powieść w okresie powojennym, naturalistyczna powieść wojenna, twórczość pisarzy pochodzenia żydowskiego; powieść w okresie powojennym, literackie pokłosie „odrodzenia” amerykańskiego Południa; dramat w latach czterdziestych i pięćdziesiątych XX wieku; dramat w drugiej połowie XX wieku; amerykańska poezja w okresie powojennym, główne trendy i grupy poetyckie; nowatorskie tendencje w powieści lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych; literatura popularna; literacki postmodernizm; literatura mniejszości etnicznych i seksualnych; powieść końca XX i początku XXI wieku.

Ćwiczenia: analiza reprezentatywnych utworów, prozy, poezji i dramatu drugiej połowy XX wieku i początku XXI wieku; rozpoznawanie najważniejszych tendencji, nurtów i podziałów we współczesnej literaturze amerykańskiej; omawiane będą utwory (lub fragmenty utworów) następujących autorów: T. Williams, A. Miller, C. McCullers, B. Malamud, P. Roth, S. Plath, K. Kesey, T. Morrison, L. Marmon Silko, J. Updike, C. McCarthy, E. L. Doctorow (szczegółowa lista lektur podawana jest wraz z sylabussem przedmiotu).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): literaturę amerykańską z drugiej połowy XX wieku i początku XXI wieku; tendencje, nurty i zróżnicowanie literatury amerykańskiej w tym okresie historycznym, z uwzględnieniem tekstów reprezentatywnych dla danego zjawiska literackiego; twórczość kluczowych autorów amerykańskich drugiej połowy XX wieku i początku XXI wieku; metody analizy i interpretacji współczesnej literatury amerykańskiej.

Umiejętności (potrafi): umiejscawiać utwory literatury amerykańskiej we współczesnym kontekście kulturowym i literackim; rozpoznawać najważniejsze konwencje współczesnych tekstów literatury amerykańskiej, takie jak: poetyka dramatu poetyckiego i ekspresjonistycznego, tematyka i techniki prozy afroamerykańskiej, prozy żydowskiej i prozy amerykańskiego Południa, nowatorstwo amerykańskiej prozy postmodernistycznej, poezja beatników i poetów „konfesyjnych”; analizować i interpretować teksty współczesnej literatury amerykańskiej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy w zakresie współczesnej literatury amerykańskiej; wykorzystania nabytej wiedzy i umiejętności do popularyzowania współczesnej literatury amerykańskiej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.7. Elementy kultury popularnej

Cel kształcenia: zapoznanie z definicjami kultury popularnej, jej statusem w badaniach naukowych, kamieniami milowymi w jej rozwoju i gatunkami/zjawiskami z nią kojarzonymi.

Treści merytoryczne: historia badań nad kulturą popularną oraz problemy terminologiczne związane z jej wyodrębnianiem, klasyfikowaniem i analizowaniem (kultura symboliczna i materialna, masowa i elitarna); gatunki i trendy powszechnie kojarzone z kulturą popularną: wideoklip (jego estetyka i kontekst społeczno-historyczny oraz komercyjny), literatura popularna (romans, kryminał), fotografia (sfera prywatna i publiczna), film fabularny (problemy ideologii i zawłaszczania masowej wyobraźni); rytuały charakterystyczne dla wybranych mediów społecznościowych, tabloidyżacja prasy, memizacja i wiralność, retromania/nostalgia, cykliczność i efemeryczność, subkultury, globalizacja.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problemy związane z definiowaniem kultury popularnej i jej dominujących pól tematycznych, jej kierunki rozwoju w czasach współczesnych, napięcia na styku kultury popularnej i elitarnej.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzać krytyczną analizę i interpretację wybranych artefaktów i zjawisk popkulturowych przy użyciu odpowiednich metod i narzędzi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): popularyzacji wiedzy na temat popkultury krajów anglojęzycznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.8. Filozofia języka

Cel kształcenia: refleksja nad naturą języka jako artefaktu kulturowego, jego pochodzeniem i rolą w procesie komunikacji.

Treści merytoryczne: pochodzenie języka, teoria płynności kognitywnej; znaczenie w języku (znaczenie dosłowne a figuratywne); współzależność język-umysł-postrzeżenie (poglądy Sapira-Whorfa, Fodora, Denneta); funkcje języka w dyskursie naukowym.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne teorie na temat ewolucji języka (poglądy takich badaczy, jak: Hurford, Dunbar, Fitch, Gould, Dennet, Deacon); znaczenie języka w komunikacji i jego funkcje w budowaniu dyskursu naukowego.

Umiejętności (potrafi): określić rolę języka w procesie kształtowania znaczenia w dyskursie popularnym i naukowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy w zakresie głównych zagadnień dotyczących filozofii języka.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.9. Literatura i kultura wizualna

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi tekstami XX-wiecznej literatury obszaru anglojęzycznego w kontekście kultury wizualnej; zwrócenie uwagi na wzajemne wpływy literatury i sztuki oraz znaczenia tych związków podczas analizy i interpretacji utworów; wskazanie na modyfikacje technik narracyjnych pod wpływem kultury wizualnej.

Treści merytoryczne: przedstawienie kierunków rozwoju i zjawisk w kulturze wizualnej (ze szczególnym uwzględnieniem malarstwa i filmu niemego), które wywarły duży wpływ na literaturę anglojęzyczną XX w.; wykłady obejmują następujące zagadnienia: ekphrasis, hypotyposis, techniki narracyjne zapożyczone z filmu niemego (close-up, montaż, światło jako element współtworzący przestrzeń dzieła) oraz, w celu egzemplifikacji omawianych treści, przykładowe analizy fragmentów utworów prozy anglojęzycznej następujących autorów: K. Mansfield, E.M. Forster, A. Brookner, W. Golding, I. Stone, F. O'Connor.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia literatury anglojęzycznej dotyczące sposobów prowadzenia narracji w prozie modernistycznej i postmodernistycznej, na które znaczący wpływ wywarła kultura wizualna.

Umiejętności (potrafi): dostrzegać zależności pomiędzy literaturą a kulturą wizualną oraz wykorzystać ich powiązania podczas krytycznej analizy i interpretacji tekstu literackiego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): popularyzacji literatury i kultury krajów anglojęzycznych w swoim środowisku społecznym.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III. 10. Współczesne problemy krajów anglojęzycznych

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi wydarzeniami i zjawiskami, które kształtują procesy społeczne, ekonomię, politykę i życie codzienne w krajach anglojęzycznych (zwłaszcza w Wielkiej Brytanii i USA); zasygnalizowanie tendencji i ewolucji dotyczących sfery procesów społecznych, ekonomii, polityki i życia codziennego w krajach anglojęzycznych (zwłaszcza w Wielkiej Brytanii i USA); zilustrowanie podstawowych wyzwań, problemów i patologii, z którymi mierzą się kraje anglojęzyczne (zwłaszcza Wielka Brytania i USA).

Treści merytoryczne: struktura społeczna współczesnych krajów anglojęzycznych, szczególnie USA i Wielkiej Brytanii oraz wyzwania z niej wynikające; migracje do i z współczesnych

krajów anglojęzycznych, szczególnie USA i Wielkiej; kwestie religijne/ateizacja społeczeństw we współczesnych krajach anglojęzycznych, szczególnie USA i Wielkiej Brytanii; przestępczość we współczesnych krajach anglojęzycznych, szczególnie USA i Wielkiej Brytanii; sytuacja ekonomiczna we współczesnych krajach anglojęzycznych, szczególnie USA i Wielkiej Brytanii; kryzys edukacyjny we współczesnych krajach anglojęzycznych, szczególnie USA i Wielkiej Brytanii; kryzys służby zdrowia we współczesnych krajach anglojęzycznych, szczególnie USA i Wielkiej Brytanii; kwestia równości społecznej i wyrównywania szans na starcie zawodowym i osobistym we współczesnych krajach anglojęzycznych, szczególnie USA i Wielkiej Brytanii; zagadnienia dotyczące zagubienia jednostek i całych grup ludzi w dobie „globalnej wioski” we współczesnych krajach anglojęzycznych, szczególnie USA i Wielkiej Brytanii; sprawy dotyczące młodzieży i jej miejsca w społeczeństwie we współczesnych krajach anglojęzycznych, szczególnie USA i Wielkiej Brytanii; postępująca komercjalizacja i konsumpcjonizm oraz zagadnienie tzw. wartości wyższego rzędu we współczesnych krajach anglojęzycznych, szczególnie USA i Wielkiej Brytanii; społeczne i polityczne ruchy radykalne we współczesnych krajach anglojęzycznych, szczególnie USA i Wielkiej Brytanii; kraje anglojęzyczne w systemie organizacji i struktur międzynarodowych (ONZ, UE, NATO); polityka międzynarodowa współczesnych krajów anglojęzycznych, szczególnie USA i Wielkiej Brytanii (przyszłość amerykańskiej hegemonii światowej, los Wielkiej Brytanii po *Brexitie*); ze względu na niezwykle dynamiczną treść tego przedmiotu, problematyka zajęć podlega stałej aktualizacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): najważniejsze współczesne problemy krajów anglojęzycznych, różnice w specyfice tych problemów i stosowanych rozwiązań w zależności od kontekstu i sytuacji polityczno-społeczno-ekonomicznej danego kraju anglojęzycznego.

Umiejętności (potrafi): krytycznie analizować współczesne zjawiska społeczno-kulturowe w odniesieniu do krajów anglojęzycznych; ocenić skuteczność – lub jej brak – różnych rozwiązań mających na celu rozwiązywanie problemów, z którymi borykają się współcześnie kraje anglojęzyczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): propagowania wiedzy dotyczącej teraźniejszości krajów anglojęzycznych oraz promowania osiągnięć społeczno-kulturowo-cywilizacyjnych tych krajów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.11. Język fachowy

Cel kształcenia: doskonalenie i poszerzanie baz leksykalnych w oparciu o materiały edukacyjne oraz multimedialne na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego; budowanie i poszerzanie fachowej terminologii w ramach wybranych specjalistycznych wariantów języka angielskiego; osiągnięcie przez studenta poziomu C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w zakresie słownictwa specjalistycznego i struktur gramatycznych typowych dla wybranych specjalistycznych wariantów języka angielskiego; wyrobienie umiejętności samodzielnego poszerzania baz terminologicznych na podstawie różnych źródeł leksykologicznych.

Treści merytoryczne: zapoznanie się ze słownictwem fachowym oraz typowymi strukturami gramatycznymi z zakresu języka: sportu (piłka nożna, koszykówka, siatkówka), mediów (gry wideo, seriale telewizyjne, media społecznościowe), polityki w celu wykorzystywania go w sposób praktyczny w symulowanych sytuacjach życiowych; praca w grupach oraz indywidualna mająca na celu przedstawienie prezentacji multimedialnych z wykorzystaniem poznanego na zajęcia słownictwa.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): specjalistyczne warianty języka angielskiego (sport, media, polityka), w szczególności ich zasoby leksykalne.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się specjalistycznymi wariantami języka angielskiego (sport, media, polityka) na poziomie C1+ zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w sytuacjach codziennych i profesjonalnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swoich umiejętności językowych i komunikacyjnych w zakresie specjalistycznych wariantów języka angielskiego i słownictwa fachowego z zakresu języka sportu, mediów i polityki.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.12. Współczesne tendencje w językoznawstwie

Cel kształcenia: zaznajomienie z najnowszymi trendami w językoznawstwie kognitywnym (wydarzenia ruchu rzeczywistego (samoistnego i powodowanego) oraz fikcyjnego na podstawie teorii Talmy'ego, procesy akwizycji języka oraz uczenia się języka obcego w ujęciu językoznawstwa kognitywnego, teoria amalgamatów pojęciowych oraz teoria metafory multimodalnej według Forceville'a) oraz nowoczesnymi metodami analizy danych językowych (analiza korpusu danych oraz studium przypadku); wykazanie związku pomiędzy zjawiskami językowymi a procesami kognitywnymi.

Treści merytoryczne: wydarzenia ruchu rzeczywistego (samoistnego i powodowanego) oraz fikcyjnego na podstawie teorii Talmy'ego; procesy akwizycji języka oraz uczenia się języka obcego w ujęciu językoznawstwa kognitywnego; teoria amalgamatów pojęciowych oraz teoria metafory multimodalnej według Forceville'a; metody badań językoznawczych: analiza korpusu danych oraz studium przypadku.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne trendy językoznawstwa kognitywnego oraz typowe dla niego metody analizy danych: analizę korpusu danych i studium przypadku.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić krytyczną analizę językoznawczą oraz interpretację tekstów kultury za pomocą narzędzi właściwych dla językoznawstwa kognitywnego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie językoznawstwa kognitywnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.13. Analiza języka mediów

Cel kształcenia: wprowadzenie do tematyki studiów nad mediami; zapoznanie z elementami retoryki wizualnej oraz strukturą, technikami i regułami tworzenia wybranych tekstów medialnych.

Treści merytoryczne:

Wykład: główne kierunki badań w obrębie studiów nad mediami; kanony retoryki wizualnej i ich zastosowanie w rozmaitych typach tekstów werbalno-wizualnych i wizualnych, oraz, w mniejszym stopniu, konteksty społeczno-kulturowe i polityczne, w jakich są one tworzone, dystrybuowane i odbierane.

Ćwiczenia: analiza tekstów w następujących typach mediów: tekst prasowy, fotografia użytkowa i artystyczna, logogramy (w tym różnice kulturowe w użyciu ideogramów i emotikonów), reklama (techniki perswazyjne), komiks (specyfika narracji), ilustracja literacka, film fabularny (elementy języka filmowego w powiązaniu z konwencjami gatunkowymi), odcinek mainstreamowej produkcji telewizyjnej (reguły pisania i wizualizowania postaci oraz narracji), wybrane media społecznościowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pola tematyczne dziedziny studiów nad mediami, specyfikę rozmaitych typów mediów, główne kanony retoryki werbalnej i wizualnej i ich funkcjonowanie w poszczególnych mediach, metody analizy i interpretacji wybranych tekstów medialnych.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzać krytyczną analizę i interpretację wybranych tekstów medialnych (tekst prasowy, fotografia, logogram, reklama, ilustracja, film fabularny, odcinek produkcji telewizyjnej) i towarzyszącym im kontekstów.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): popularyzacji wiedzy na temat kultury medialnej krajów anglojęzycznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia.

III.14. Współczesne tendencje w przekładoznawstwie

Cel kształcenia: zapoznanie ze współczesnymi kierunkami rozwoju badań przekładoznawczych oraz praktyki tłumaczeniowej.

Treści merytoryczne: normy przekładowe i teoria polisystemu (I. Even-Zohar; G. Toury); refrakcje (A. Lefevere); współczesne tłumaczenie audiowizualne; przekład komiksu; przekład gier komputerowych; lokalizacja; współczesne narzędzia w tłumaczeniu maszynowym; przekład środowiskowy; emancypacja tłumacza.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesne teorie przekładoznawcze (teoria polisystemu i refrakcji w przekładzie) oraz kierunki rozwoju praktyki tłumaczeniowej.

Umiejętności (potrafi): umiejscawiać zjawiska językowe odnoszące się do udomowienia i uinienia w kontekście współczesnych teorii przekładoznawczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny swojej wiedzy w zakresie przekładoznawstwa i wykorzystania jej w pracy zawodowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

III.15.a. Warsztat tłumaczeniowy I

Cel kształcenia: rozwinięcie i doskonalenie umiejętności formułowania tekstów użytkowych (strony internetowe firm i instytucji, teksty reklamowe i promocyjne, instrukcje obsługi) zgodnie z normami języka docelowego, jako efektu końcowego procesu przekładu oraz rozumienie procesu przekładu w kontekście komercyjnym i jego odbioru przez czytelnika docelowego; rozwinięcie umiejętności zastosowania odpowiednich technik przekładowych w tłumaczeniu tekstów użytkowych oraz współpracy w zespole tłumaczeniowym.

Treści merytoryczne: przekład, postędyca i redakcja różnych rodzajów tekstów użytkowych (strony internetowe, teksty promocyjne, teksty popularno-naukowe) o zaawansowanym stopniu trudności, z naciskiem na redakcję przekładu na język polski, jako język docelowy wg norm ISO.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): techniki przekładu, zwłaszcza te, których celem jest efektywna komunikacja przekładanych treści (parafrazowanie, łączenie i dzielenie zdań, zastępowanie, amplifikacja, adaptacja kulturowa) w odniesieniu do różnorodnych problemów tłumaczeniowych pojawiających się w tekstach użytkowych obejmujących strony internetowe firm i instytucji, teksty reklamowe i promocyjne, instrukcje obsługi.

Umiejętności (potrafi): tłumaczyć teksty o zaawansowanym stopniu trudności w parze językowej angielski-polski, kreatywnie rozwiązując złożone problemy tłumaczeniowe w tekstach użytkowych obejmujących strony internetowe firm i instytucji, teksty reklamowe i promocyjne, instrukcje obsługi; wykonywać postędycę i redakcję przetłumaczonych tekstów użytkowych, z uwzględnieniem specyfiki takich tekstów jak strony internetowe firm i instytucji, teksty reklamowe i promocyjne, instrukcje obsługi; wskazywać innym studentom podczas pracy w zespole potrzebę, cele i metody w zakresie doskonalenia kompetencji językowych przydatnych w pracy tłumacza tekstów użytkowych; planować i realizować własne uczenie się przez całe życie w kontekście rozwoju zawodowego w odniesieniu do pracy tłumacza tekstów użytkowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): konsultowania się z ekspertami z zakresu przekładu, by efektywnie rozwiązywać problemy związane z przekładem tekstów użytkowych; podjęcia

pracy zawodowej, w tym samozatrudnienia, z wykorzystaniem języka angielskiego i umiejętności przekładowych; przestrzegania zasad i norm etycznych w działalności zawodowej, dostrzegania i rozstrzygania dylematów związanych z pracą tłumacza.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.15.b. Warsztat tłumaczeniowy II

Cel kształcenia: rozwinięcie i doskonalenie umiejętności formułowania tekstów z zakresu nauk ścisłych i medycyny zgodnie z normami języka docelowego, jako efektu końcowego procesu przekładu oraz rozumienie procesu przekładu w kontekście komercyjnym oraz jego odbioru przez czytelnika docelowego, tj. klienta; rozwinięcie umiejętności zastosowania odpowiednich technik przekładowych w tłumaczeniu tekstów naukowych oraz współpracy w zespole tłumaczeniowym.

Treści merytoryczne: przekład, postędyca i redakcja różnych rodzajów tekstów o zaawansowanym stopniu trudności z zakresu nauk ścisłych i medycyny (streszczenie, artykuł, fragment podręcznika, opisy badań, wypis ze szpitala), z naciskiem na redakcję przekładu na język polski, jako język docelowy wg norm ISO.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): techniki przekładu, zwłaszcza te, których celem jest efektywna komunikacja przekładanych treści i osiągnięcie ekwiwalencji funkcjonalnej w odniesieniu do problemów tłumaczeniowych pojawiających się w tekstach z zakresu nauk ścisłych i medycyny, takich jak zgodność terminologiczna, konwencje konstrukcji tekstu, specyfika zastosowania słownictwa naukowego i struktur gramatycznych w tekstach naukowych (rejestr formalny, formy bezosobowe, strona bierna).

Umiejętności (potrafi): tłumaczyć teksty o zaawansowanym stopniu trudności w parze językowej angielski-polski, kreatywnie rozwiązując złożone problemy tłumaczeniowe w tekstach z zakresu nauk ścisłych i medycyny; wykonywać postędycę i redakcję przetłumaczonych tekstów z zakresu nauk ścisłych i medycyny, mając na uwadze profil czytelnika docelowego; wskazywać innym studentom podczas pracy w zespole potrzebę, cele i metody w zakresie doskonalenia kompetencji językowych przydatnych w pracy tłumacza tekstów z zakresu nauk ścisłych i medycyny; planować i realizować własne uczenie się przez całe życie w kontekście rozwoju zawodowego w odniesieniu do pracy tłumacza tekstów z zakresu nauk ścisłych i medycyny.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): konsultowania się z ekspertami z dziedziny nauk ścisłych i medycyny oraz przekładu, by efektywnie rozwiązywać problemy związane z przekładem tekstów z zakresu nauk ścisłych i medycyny; podjęcia pracy zawodowej, w tym samozatrudnienia, z wykorzystaniem języka angielskiego i umiejętności przekładowych; przestrzegania zasad i norm etycznych w działalności zawodowej, dostrzegania i rozstrzygania dylematów związanych z pracą tłumacza tekstów naukowych i medycznych.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.15.c. Warsztat tłumaczeniowy III

Cel kształcenia: rozwinięcie i doskonalenie umiejętności formułowania i krytycznej oceny tekstów eseistycznych i artystycznych zgodnie z normami języka docelowego, jako efektu końcowego procesu przekładu oraz rozumienia procesu przekładu literackiego.

Treści merytoryczne: przekład i krytyczna analiza różnych rodzajów tekstów eseistycznych i artystycznych (reportaż, proza literacka, poezja, dramat), z naciskiem na kwestię ekwiwalencji przekładu i redakcję przekładu na język polski, jako język docelowy wg norm ISO.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): techniki prowadzące do osiągnięcia różnych rodzajów ekwiwalencji: idiomatycznej, tekstowo-normatywnej, estetycznej, denotatywnej i konotatywnej.

Umiejętności (potrafi): tłumaczyć teksty o zaawansowanym stopniu trudności w parze językowej angielski-polski, kreatywnie rozwiązując złożone problemy tłumaczeniowe

w tekstach eseistycznych i literackich, określając w nich hierarchię dominat semantycznych; planować i realizować własne uczenie się przez całe życie w kontekście rozwoju zawodowego w odniesieniu do pracy tłumacza tekstów eseistycznych i artystycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): konsultowania się z ekspertami z zakresu przekładu oraz twórcami, by efektywnie rozwiązywać problemy związane z przekładem tekstów eseistycznych i artystycznych; podjęcia pracy zawodowej, w tym samozatrudnienia, z wykorzystaniem języka angielskiego i umiejętności przekładowych; przestrzegania zasad i norm etycznych w działalności zawodowej, dostrzegania i rozstrzygania dylematów związanych z pracą tłumacza.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.15.d. Warsztat tłumaczeniowy IV

Cel kształcenia: rozwinięcie umiejętności formułowania tekstów zgodnie z normami języka docelowego w zakresie tekstów wymagających tłumaczenia poświadczonego, jako efektu końcowego procesu przekładu oraz rozumienia celów i specyfiki przekładu poświadczonego.

Treści merytoryczne: przekład i redakcja różnych rodzajów tekstów wymagających tłumaczenia poświadczonego (akt urodzenia, świadectwo szkolne, dyplom ukończenia studiów, pełnomocnictwo, umowa).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): techniki przekładu mające zastosowanie w przekładzie poświadczonym (transfer, tłumaczenie syntagmatyczne, ekwiwalenty ustalone, przypisy, opis dokumentu, konsekwencja terminologiczna) oraz wspomagające przekład (posługiwanie się tekstami paralelnymi).

Umiejętności (potrafi): tłumaczyć teksty wymagające tłumaczenia poświadczonego w parze językowej angielski-polski, kreatywnie rozwiązując złożone problemy tłumaczeniowe; planować i realizować własne uczenie się przez całe życie w kontekście rozwoju zawodowego w odniesieniu do pracy tłumacza przysięgłego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): konsultowania się z ekspertami z zakresu przekładu przysięgłego, by efektywnie rozwiązywać problemy związane z przekładem tekstów wymagających tłumaczenia poświadczonego; podjęcia pracy zawodowej, w tym samozatrudnienia, z wykorzystaniem języka angielskiego i umiejętności przekładowych; przestrzegania zasad i norm etycznych w działalności tłumacza przysięgłego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

III.16. Wykład specjalizacyjny

Wykład specjalizacyjny: językoznawczy

Cel kształcenia: przekazanie pogłębionej wiedzy w wybranym obszarze badań naukowych w dyscyplinie językoznawstwo; zapoznanie z kluczowymi współczesnymi teoretykami i ich badaniami oraz kierunkami rozwoju badań językoznawczych.

Treści merytoryczne: szczegółowe aspekty wybranych teorii i metodologii badań językoznawczych powiązanych z badaniami własnymi studenta i tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: językoznawstwo kognitywne, pragmatyka, glottodydaktyka, leksykologia, translatoryka).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): kierunki rozwoju i najważniejsze nowe osiągnięcia w zakresie dyscypliny językoznawstwo w obszarze związanym z badaniami własnymi studenta.

Umiejętności (potrafi): krytycznie ocenić użyteczność metodologii językoznawczych w odniesieniu do własnych badań i zebranych danych językowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny własnej wiedzy w zakresie wybranej metodologii językoznawczej w celu optymalizacji własnych badań.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Wykład specjalizacyjny: literaturoznawczy

Cel kształcenia: przekazanie pogłębionej wiedzy w wybranym obszarze badań naukowych w dyscyplinie literaturoznawstwo; zapoznanie z kluczowymi współczesnymi teoretykami i ich tekstami; identyfikacja głównych kierunków rozwoju w teorii literatury XX oraz XXI wieku (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: metodologia formalna i post-formalna, fenomenologia, hermeneutyka, strukturalizm, post-strukturalizm, semiotyka, historyzm, badania kulturowe, ekokrytyka, postkolonializm, narratologia klasyczna i post-klasyczna, estetyka, etyka w literaturze, poetyka, literaturoznawcze zastosowanie teorii antropologicznych).

Treści merytoryczne: szczegółowe aspekty wybranych teorii i metodologii badań literaturoznawczych powiązanych z badaniami własnymi studenta i tematyką seminarium dyplomowego (w zależności od tematyki seminarium dyplomowego: metodologia formalna i post-formalna, fenomenologia, hermeneutyka, strukturalizm, post-strukturalizm, semiotyka, historyzm, badania kulturowe, ekokrytyka, postkolonializm, narratologia klasyczna i post-klasyczna, estetyka, etyka w literaturze, poetyka, literaturoznawcze zastosowanie teorii antropologicznych).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): kierunki rozwoju i najważniejsze nowe osiągnięcia w zakresie dyscypliny literaturoznawstwo w obszarze związanym z badaniami własnymi.

Umiejętności (potrafi): krytycznie ocenić użyteczność metodologii literaturoznawczych w odniesieniu do własnych badań naukowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny własnej wiedzy w zakresie wybranej metodologii literaturoznawczej w celu optymalizacji własnych badań.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

Wykład specjalizacyjny: kulturoznawczy

Cel kształcenia: przekazanie pogłębionej wiedzy w wybranym obszarze badań naukowych w dyscyplinie kulturoznawstwo; zapoznanie z kluczowymi współczesnymi teoretykami i ich badaniami oraz kierunkami rozwoju badań kulturoznawczych.

Treści merytoryczne: szczegółowe aspekty wybranych teorii i metodologii badań kulturoznawczych (główne paradygmaty studiów kulturowych: feminizm, płć kulturowa, rasa, klasa, tożsamość seksualna, naród, ideologia, mniejszości kulturowe, postkolonializm, kultura popularna, studia fanowskie, różnice między brytyjską i amerykańską szkołą kulturoznawczą).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): kierunki rozwoju i najważniejsze nowe osiągnięcia w zakresie dyscypliny kulturoznawstwo w obszarze związanym z badaniami własnymi studenta.

Umiejętności (potrafi): krytycznie ocenić użyteczność metodologii kulturoznawczych w odniesieniu do własnych badań i danych kulturowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): krytycznej oceny własnej wiedzy w zakresie wybranej metodologii kulturoznawczej w celu optymalizacji własnych badań.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

V. PRAKTYKA

V.1. Praktyka zawodowa

Cel kształcenia: wyrobienie i doskonalenie umiejętności składających się na kwalifikacje zawodowe osoby posługującej się językiem angielskim (w zakresie użycia języka angielskiego w sytuacjach profesjonalnych); kształtowanie odpowiedniego stosunku do pracy zawodowej i obowiązków z nią związanych.

Treści merytoryczne: komunikowanie się w języku angielskim (zależnie od potrzeb pisemne lub ustne) w instytucjach, w których posługiwanie się językiem angielskim wynika

z codziennych zadań danej instytucji oraz wykonywanie zadań zawodowych, związanych z użyciem języka angielskiego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): sposób funkcjonowania różnych podmiotów w środowisku zawodowym w miejscu realizowania praktyki.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się językiem angielskim na poziomie C2 zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w rzeczywistej sytuacji zawodowej; współpracować z różnymi podmiotami w środowisku zawodowym w miejscu realizowania praktyki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): podejmowania wyzwań zawodowych w rzeczywistym środowisku pracy; rzetelnego przygotowywania się do i terminowego oraz odpowiedzialnego wykonywania zadań w środowisku pracy, w którym wykorzystywany jest język angielski; poszukiwania efektywnych rozwiązań nieoczekiwanych problemów w środowisku pracy, w którym wykorzystywany jest język angielski.

Forma prowadzenia zajęć: praktyka.

VI. INNE

VI.1. Etykieta

Cel kształcenia: zapoznanie ze szczegółowymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u.

Treści merytoryczne: kluczowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym (zwroty grzecznościowe, powitania, rozmowa przez telefon, zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych); etykieta uniwersytecka (precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji); etykieta biznesowa (dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie się do rozmowy kwalifikacyjnej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz w relacjach zawodowych.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady etykiety i kurtuazji w życiu społecznym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia zasad etykiety w relacjach interpersonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

VI.2. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: przekazanie informacji na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Treści merytoryczne: obowiązujące regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy; identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe); analiza okoliczności i przyczyn wypadków studentów: omówienie przyczyn wypadków; ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru); zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku - apteczka pierwszej pomocy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów; zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; realizować zasady bezpieczeństwa związane z pracą; posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi, w tym udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

VI.3. Ergonomia

Cel kształcenia: przybliżenie szczegółowych zagadnień związanych z ergonomią rozumianą w sensie interdyscyplinarnym; uświadomienie zagrożeń i problemów (także zdrowotnych) związanych z niewłaściwymi rozwiązaniami ergonomicznymi na stanowiskach pracy zawodowej oraz w życiu pozazawodowym, a także korzyści wynikających z prawidłowych działań w tym zakresie.

Treści merytoryczne: ergonomia – pojęcia i definicje; ergonomia jako nauka interdyscyplinarna; główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych; ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): pojęcia związane z ergonomią, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii stanowiska pracy.

Umiejętności (potrafi): oceniać warunki w pracy zawodowej oraz podczas aktywności pozazawodowej ze względu na problemy ergonomiczne i zagrożenia z tym związane.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania postawy antropocentrycznej w stosunku do warunków pracy i życia codziennego; reagowania na zagrożenia wynikające z wadliwych rozwiązań i nieprawidłowości w zakresie jakości ergonomicznej; realizowania postawy wrażliwości na potrzeby osób niepełnosprawnych (w kontekście ergonomicznym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

VI.4. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: zapoznanie z zasadami, pojęciami oraz procedurami prawa ochrony własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: pojęcie własności intelektualnej; przedmiot prawa własności intelektualnej; podmioty prawa własności intelektualnej; treść prawa własności intelektualnej – prawa autorskie i pokrewne; ograniczenia praw autorskich; licencje ustawowe i umowne; dozwolony użytek osobisty i publiczny utworów; naruszenia praw autorskich (plagiat i piractwo intelektualne); regulacje szczególne z zakresu prawa autorskiego – ochrona programów komputerowych i baz danych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ustawowy aparat pojęciowy związany z ochroną prawną własności intelektualnej; pola eksploatacji utworów i tryby ich użytku.

Umiejętności (potrafi): identyfikować oraz implementować dozwolone pola eksploatacji utworów w toku analizy krytycznej oraz działalności naukowej w środowisku akademickim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania z ustawowych pól eksploatacji utworów w środowisku akademickim oraz życiu prywatnym (np. środowisku sieciowym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.”.